

Skolai svin 145. jubileju

No zāles skanot ovācijām, sirmo krievu valodas skolotāju Mariju Reinholdi sveic Kuldīgas 2. vidusskolas absolvente, tagad Indriķa Zeberiņa Kuldīgas pamatskolas direktore Guntra Buivida.

Sestdien Kuldīgas vecākā skola, kas pārsaukta par Indriķa Zeberiņa Kuldīgas pamatskolu, svinēja 145. gadadienu un arī ilgi gaidīto brīdi, kad durvis vēra atjaunotā sporta zāle.

Svinīgajā pasākumā *Laika spēles* kultūras centrā absolventes, operas solistes un vokālās pedagoģes Airas Rūrānes un viņas klasesbiedra, Saemas priekšsēža biroja vadītāja Ringolda Beinaroviča vadībā pusotrā stundā tika izspēlēta gandrīz pusotra gadsimta ilgā vēsture. Bez darbiniekiem un arī sveicējiem no citām skolām pārsvarā bija sanākuši Kuldīgas 2. vidusskolas absolventi, jo mācību iestāde vairākkārt reformēta un mainīts nosaukums. Dibināta 1877. gadā kā Griķu pamatskola, pagājušā gadsimta 20. gadu beigās pārsaukta par Kuldīgas pagasta tautskolu, pēc kara kļuvusi par pagasta pamatskolu, vēlāk bijusi ciema, tad pilsētas septiņgadīgā skola,

līdz 1967. gadā pārveidota par Kuldīgas 2. vidusskolu un tāda pastāvējusi vairākus pusgadsimtus, līdz ar to šajā laikā absolventu visvairāk.

Nosaukuma dēļ skola vienlaikus ir vecākā un jaunākā: šajā mācību gadā nosaukta par Indriķa Zeberiņa pamatskolu, kurai pirmais izlaidums vēl tikai būs. Te mācījušies daudzi, kas vēlāk dažādās jomās guvuši panākumus, bet visievērojamākais ir gleznotājs I. Zeberīns. Ar klusuma brīdi pieminēti mūžībā aizsauktie pedagogi, tostarp direktore Erna Doniņa un Velta Lagzdīņa. Aplausus un ziedu klēpjus saņēma sirmās skolotājas, bet vislielākās ovācijas tika joprojām možajai krievu valodas skolotājai Marijai Reinholdei, kurai apriņ 90. Kā uzsvēra absolvente un tagadējā direktore Guntra Buivida, šai skolai daudz labu iezīmju, ar ko tā ieiet vēsturē. Viena tradīcija – izcili skolotāji: „Jau Indriķa Zeberiņa laikā

pierādīts, ka viss ir iespējams, – vajag tikai mācīties pareizajā skolā pie pareizajiem skolotājiem. Pie cilvēkiem ar lielo burtu un misijas apziņu. Mēs turpinām seno kolēģu iesākto: mācīt, audzināt, pamanīt. Kad atnāk jaunie skolotāji, viņi šeit paliek ilgi.” Kopā ar mācību pārzini Igo Kūlaini direktore pedagogus sveica, sākot ar tiem, kuri nostrādājuši vismazāk – 21 gadu.

Laika spēles caurvija deju kolektīvu un ansambļu koncerts, pievienojās sanākušie, lai nodziedātu himnu *Manai skolai*, kurai mūziku sarakstījuši absolvente, skolotāja Jana Paipa, vārdus – kādreizējie pedagogi Agita Grāvere-Prenclava un Ēvalds Druvītis. Sirsnīgajā noslēgumā ar *Lilioma dziesmu* uz skatuves kāpa visas skolas darbinieku koris.

(Turpinājums 4. lpp.)

Daina Tafelberga

Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Koncertā atceras slaveno vārmenieku **Ilmāru Pilenieku**: „Tā kā viņš mūs uzņēma, neesam uzņēmti nekur.”

➔ 5. lpp.

Ukrainas rakstniece **Roksolana Žarkova**: „Bija ļoti bail, un es ar rokām apķēru krāsni. No tās nāca siltums, un tas mani kaut nedaudz nomierināja.”

➔ 8. lpp.

Vai **krīzes situācijām** esam gatavi? Diskusija.

➔ 6.–7. lpp.

➔ 9. lpp.

Skrundas senioru deju kolektīvs **Virši** gaida 2. jūliju, kad dosies uz Dziesmu un deju svētkiem Rīgā.

Peoniju dienās Pelčos.

➔ 9. lpp.

Piektdien, 16. jūnijā:

- Noskrien 100 kilometru.
- Kāda būs raža mazdārziņos.
- Kas jauns Rendā.
- Par bērnu drošību ielās.
- Kādu saldējumu izvēlamies.

REDZĒJUMS

Būt pieaugušam
cilvēkam

Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

8. jūnijā sagaidīju savu 22. dzimšanas dienu. Tā iesākās ar ļoti mīlu apsvēkumu darbā no kolēģiem. Priecājos, ka mani atceras un ka jau no paša rīta liek justies īpašam. Pēc tam dienas gaitā sāku justies mazliet neomulīgi. Galvā maisījās dažādas domas un secinājumi.

Laiks patiesībā pamatīgi skrien. Man joprojām liekas, ka tikai nesen sagaidīju pilngadību un pabeidzu vidusskolu. Bet, ja tā padomā, tādu laika pārrāvuma izjūtu, visticamāk, radīja kovida pandēmija. Tikai nesen sāku aizdomāties par to, ka esmu jau pieaudzis cilvēks ar patstāvīgu dzīvi un darbu. No vienas puses, dažreiz tāds nejutos, jo draugi un manas intereses ir bijušas ar mani kopš pamatskolas laikiem, kad līdz pilngadībai vēl bija tālu. No otras puses, jau sen jūtos diezgan atbildīgs par savas dzīves lēmumiem un bieži esmu dzirdējis, ka citiem liekos vairāk pieaudzis, nekā patiesībā esmu. Ne tikai gadu ziņā (reiz kāds izteica minējumu, ka man ir 27), bet arī prātā.

„Laikam vajag padomu, kā savu laiku saplānot tā, lai kaut kas no tā paliek arī sev.”

Manuprāt, pieauguša cilvēka dzīvē vislielākā problēma ir laika trūkums. Ja kādreiz, jau skolas gados, ieskaitot visas ārpuskolas aktivitātes, likās, ka brīva laika ir maz, tad nu tā ir vēl mazāk. Pēc darba atliek laiks pagatavot vakariņas, nomazgāt traukus, izkarināt izmazgāto veļu, un, kad liekas, ka var sākt atpūsties, piemēram, satikt draugu vai nodarboties ar kādu vaļasprieku, – ir pienācis vēls vakars, jāiet gulēt un atkal agri jāceļas, jo nāk jau nākamā darbdiena... Laikam vajag padomu no citiem – kā savu laiku saplānot tā, lai kaut kas no tā paliek arī sev.

Jūtu, ka arī draugi ir daudz vairāk aizņemti nekā kādreiz. Sociālajos tīklos sazināties regulāri, bet, ja gribu ar viņiem satikties, tas kļūst krietni grūtāk, vēl jo īpaši tad, ja dzīvojam dažādās pilsētās. Jau mēnešiem mēģinu satikt senu draugu, kurš dzīvo Rīgā. Viņš aicina ciemos, bet vienmēr ir grūti vienoties par abiem brīvu laiku, jo viņš ir pilnīgi citas profesijas pārstāvis un mūsu grafiks bieži nesakrīt. Kad tikko beidzu vidusskolu un pilnas slodzes darbu nestrādāju, varēju regulāri braukāt ciemos uz Rīgu. Tā teikt, uz nebēdu.

Tāpat sapratu, ka man nebūs dzimšanas dienas ballītes, jo pieaugušo dzīvē tā jāplāno ļoti savlaicīgi – mēnešiem iepriekš, lai draugi uz ko tādu vispār varētu tikt. Mani draugi nu jau atrodas visā pasaulē un strādā dažādos darbos ar ļoti atšķirīgu grafiku.

Tomēr deguns nav jānokar, jo man patīk pielāgoties citiem. Kāpēc lai es nevarētu minisvinības pa daļām nosvinēt ar tiem draugiem, kurus varu satikt tad, kad var arī viņi?

MANUPRĀT

Vasara klāt – laiks būt aktīviem!

Tāpat kā citiem jauniešiem, arī man vasara ir mīļākais gada laiks. Tie ir mēneši, kuros beidzot ir vairāk brīva laika, ko pavadīt ārpus mājas ar draugiem. Man patīk doties izbraucienos ar velosipēdu, kā arī piedalīties pilnīgi jebkādas sporta spēlēs. Galvenais, lai ir jākustas un ir laba kompānija. Ilgu laiku esmu florbolists, regulāri piedalos treniņos, tādēļ, manuprāt, mana fiziskā sagatavotība ir laba. Salīdzinot ar citām Latvijas pilsētām, Kuldīgā ir daudz vietu, kur savu fizisko formu uzlabot. Kā piemēru var minēt stadionus – gan jaunākos, gan tos, kas nav tik jauni. Visi joprojām spēj darīt savu darbu – uzņemt aktīvās atpūtas meklētājus. Mūsu pilsētā vasarā var nodarboties ar populāriem sporta veidiem: basketbolu, futbolu, volejbolu. Viss, kas jādara, – jāiziet no mājas un jādodas sportot. Tam nav vajadzīgs dārgs ekipējums – vajag bumbu, enerģisku noskaņojumu un draugu kompāniju. Pat tad, ja bumbas nav, ir citi veidi, kā būt fiziski aktīvam, piemēram, skrienot, peldot vai vienkārši dodoties pastaigā. Arī to ķermeņa novērtēs. Novēlu visiem vasaru pavadīt aktīvi un jautri.

Edvards Sokolovskis (Jauno žurnālistu skola)

TRIS PAR VIENU

6. jūnija naktī Ukrainas dienvidos Hersonas apgabalā tika sagrauts Kahovkas hidroelektrostacijas aizsprosts uz Dņepras upes un milzīgs ūdens daudzums appludināja desmitiem apdzīvotu vietu. Ukrainas valdība uzsver, ka aizsprostu uzspridzinājis Krievijas karaspēks, kas stratēģisko objektu kontrolēja, un ka tas vērtējams kā teroristu valsts kara noziegums. Tam piekrit arī rietumvalstu līderi. Krievijā valdošais Putina režīms jebkādu saistību ar to noliedz.

Kādi ir jūsu secinājumi no informācijas, kas par Dņepras plūdiem ir pieejama?

1. Tā ir šantāža

Raimonds Graube, bijušais Nacionālo bruņoto spēku komandieris:

– Melu un dezinformācijas mākonī, ko izplata Krievija, tiek meklēti dažādi argumenti, kāpēc to varētu būt izdarījusi Ukraina, nevis Krievija. Protams, ukraiņu puse aizstāvas un izvirza pretargumentus. Ieklausoties tajā argumentu daļā, ka tas nav izdevīgi nevienai pusei, var šķist, ka tā arī ir: appludināt laukus, apdraudēt cilvēkus, izpostīt ūdensapgādi. Taču es mēģinu izvilkēt racionālo daļu, varētu teikt, militāras detaļas, un tās liecina, ka to izdarījusi Krievija.

Ir četri argumenti. Pirmkārt, šādu konstrukciju, kurā ir daudzas tonnas betona un citi stiprinājumi, ar tām raķešu sistēmām, kādas ir ukraiņu rīcībā, iznīcināt

faktiski nav iespējams. Taču to var uzspridzināt no iekšpuses, sprāgstvielas izvietojot pareizās vietās. Otrkārt, militārā vēsture māca, ka uzbrūkošā puse dambjus nespridzina, jo tas nav tās interesēs. Dambjus spridzina puse, kas aizsargājas, jo tas palēnina pretinieka uzbrukumu, mazīna iniciatīvu un dod vairāk laika sagatavoties aizsardzībai. Tā kā Ukrainai pieder militārā iniciatīva, pēc militārās loģikas būtu dīvaini dambi spridzināt. Trešais arguments varbūt šķiet nenozīmīgs, bet patiesībā ir ļoti būtisks, proti, videonovērošanas ieraksti. Esmu pārliecināts, ka šis dambis tika filmēts no daudziem rakursiem. Ja būtu kaut mazākais pierādījums, ka notikusi bombardēšana, ka atlidojusi raķete, Krievijas puse to būtu parādījusi jau

pirmajā dienā. Rit jau kura diena, un nekas nav rādīts. Ja sprādziens nāk no iekšpuses, video to ļoti labi varētu atšķirt jebkurš sapieris. Nav izslēgts, ka tagad Krievijas puse montē kadru ar mākslīgā intelekta palīdzību un pēc tam gribēs tos uzdot par patiesību. Ceturtais arguments ir stratēģisks. Krievija saprot, ka militāri zaudēs. Cik daudz, to rādīs ukraiņu uzbrukums, bet skaidrs, ka zaudēs. Krievijai ir pēdējais brīdis sēsties pie sarunu galda. Tāpēc dambja uzspridzināšana ir šantāža. Tāpat Krievija nodarbojas ar kodolšantāžu – ar to neizdevās, jo Rietumi atbildēja, ka arī tiem ir sarkanā poga un arī Krievijā ir pilsētas. Tā tagad mēģina citādi, izraisot ekoloģisko katastrofu. Rāda savu neapbrīnāmību un to, ka ies līdz galam.

2. Apzināti izraisīta katastrofa

Jānis Rozītis, Pasaules dabas fonda direktors:

– Pavisam noteikti šis hidroelektrostacijas sprādziens ir liela sociālekonomiska, sociāla un vides katastrofa. Apzināta tāda mēroga ekoloģiskas katastrofas izraisīšana Eiropā nav notikusi vairākas desmitgades. Pasaulē šādi gadījumi ir bijuši, bet Eiro-

pā šī ir lielākā. Tās ietekmi varam tikai interpretēt, jo okupētajās teritorijās iegūt precīzu informāciju ir ļoti grūti. Varam saprast, kāds ir appludināto teritoriju lielums. Skaidrs, ka galvenie riski saistīti ar ūdensapgādes traucējumiem un piesārņojumu, kāds būs arī Melnās jūras piekrastē. Ja skatāmies uz dabu, tie ir milzīgi zaudējumi

dažādu sugu populācijai, ūdens organismiem. Jau tiek aprēķināts, ka naudas izteiksmē dažādu biorezursu zaudējumi ir vairāki simti miljoni. Tas ir tas, ko cilvēks vērtē no savu vajadzību viedokļa, aprēķinot ekonomisko vērtību, taču daudzām sugām dabā šādu vērtību naudas izteiksmē nevar noteikt.

3.

Mārtiņš Vargulis, Latvijas Ārpolitikas institūta direktora vietnieks:

– Es neredzu pamatu, kāpēc lai Kahovkas dambi būtu spridzinājusi Ukraina. Vienīgā iespējamā spekulācija attiecas uz to, ka tādējādi varētu apgrūtināt Krievijas tālāko ofensīvu. Taču šajā laikā, kad tieši Ukraina rīko

ofensīvu un jau parādās dažas sekmīgas rīcības, tas tikai liecina par to, ka dambja uzspridzināšana no Krievijas puses ir mēģinājums iebiedēt un Ukrainas pretuzbrukumu iepauzēt. Liela daļa Ukrainas Nacionālo bruņoto spēku tagad ir iesaistīta seku likvidēšanā. Speciāli izraisīta katastrofa šos resursus prasa. Ka-

tastrofas apjomu nav iespējams vēl izvērtēt, taču ir skaidrs, ka tā ir milzīga, jo mēs runājam par desmitiem tūkstošu māsaimniecību, kuru dzīvi tā ietekmē, un lielu skaitu cilvēku, kas tieši vai netieši ir un būs pakļauts šīs katastrofas sekām.

Līga Gabrāne

Kurzemnieks

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567, redakcija@kurzemnieks.lv. **Žurnālisti:** Daina Tāfelberga – 63350563, daina.tafelberga@kurzemnieks.lv; Inta Jansone – 63350568, inta.jansone@kurzemnieks.lv; Amanda Gustovska – 63350565, amanda.gustovska@kurzemnieks.lv; Līga Gabrāne – 63350568, liga.gabrane@kurzemnieks.lv; Jēkabs Aleksandrs-Krūmiņš – 63350568, jekabs.krumins@kurzemnieks.lv. **Literārā redaktore** Dina Poriņa – 63350568, dina.porina@kurzemnieks.lv. **Maketētājas:** Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepina@kurzemnieks.lv, Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv. **Reklāmas nodaļa** – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv. **Izdevējs** – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. nr. 1400. Iznāk otrdienās un piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz Kurzemnieku obligāta. Iespiests SIA Poligrāfijas grupa „Mūkusalā” Rīgā, Mūkusalas ielā 15a. Tirāža – 2425.

IEPRIECA

„Foršā Latvija”

Daudz labu vārdu par savu pilsētu kuldīdznieki dziedāja dziedātāja Shipsea (Jāņa Šipkēvica juniora) koncertā. Kuldīga viņam esot īpaša, jo tepat, Ventas krastos, dzimušas jaunas dziesmas, ciemiņš slavēja akustiku Kalna pagalmā un sirsniņo gaisotni koncertā. „Un patiešām ar cieņu un apbrīnu saku par to, kā jūs izturaties pret mantojumu un cik sakopti šeit dzīvo ļaudis. Par to aplausi jums! Šī ir tā foršā Latvija, uz kuru mums visiem vajadzētu tiekties.”

Dinas Poriņas teksts un foto

RUNĀ SPECIĀLISTS

Jauni dabas liegumi

Santa Biseniece, Dabas aizsardzības pārvaldes komunikācijas speciāliste

Arī Kuldīgas novadā būs jauni dabas liegumi: Grīdnieku tīrelis un Skudru tīrelis Rumbas pagastā, Mazupes meži Vārmē, Sņikera dīka tīrelis Rudbāržos, Ponakstes upes meži Skrundas pagastā un Pasilcīema meži Ēdolē.

Latvijā plānotas 76 jaunas īpaši aizsargājamās dabas teritorijas. Tas nepieciešams tā-

dēļ, lai daļēji novērstu pārkāpuma procedūru, ko Eiropas Komisija pret Latviju ierosinājusi par biotopu direktīvas neizpildīšanu attiecībā uz dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību.

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija ir sagatavojusi noteikumus par dabas liegumiem, kas visā Latvijā ieviešs izmaiņas iedalījumā un teritorijās. Jaunos liegumus ieteikusi Dabas aizsardzības pārvalde. Tādējādi sešas pašreizējās aizsargājamās teritorijas tiks paplašinātas. Vienlaikus tiks aktualizēts iedalījums pēc Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likuma, kā arī visi dabas liegumu kartogrāfiskie materiāli pielāgoti mūsdienai prasībām.

Katras Eiropas Savienības valsts uzdevums ir aizsargāt dabiskās dzīvotnes, savvaļas

floru un faunu, lai veicinātu bioloģisko daudzveidību, jo tādējādi uzlabojas sabiedrības dzīves vide. Šie noteikumi pasargās bioloģiski vērtīgos mežus, jo dabas lieguma statuss konkrētā vietā ierobežo mežsaimniecisko darbību: aizliedz galveno un rekonstruktīvo cirti un ierobežo kopšanas cirti.

Jaunie liegumi ir gan fizisko personu (406 ha), gan juridisko personu īpašumos (586 ha). Līdz ar to par darbības ierobežojumiem paredzēts ikgadējs atbalsts. Kompensācijas varētu sasniegt 200 tūkstošus eiro.

Ar topošajiem noteikumiem var iepazīties pārvaldes vietnē www.daba.gov.lv, sadaļā *Publiski apspriežamie dokumenti*. Drīzumā tiks informēti projektā ietvertu zemju īpašnieki un noteikumi tiks virzīti apstiprināšanai Ministru kabinetā.

LASĪTĀJS PUKOJAS

Apsūdz ugunsdzēsējus

Kuldīdznieks Ēriks Volkovskis vērsās redakcijā, jo, viņaprāt, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) darbinieki rīkojušies ļaunprātīgi, iebrukdami viņa īpašumā Eglu ielā un dzesdami neesošu ugunsgrēku, siltumnīcās nodarot lielu skādi augiem. Viņš nav mierā arī ar Valsts policijas rīcību.

„VANDALISMS UN PASŪTĪJUMS”

Ē.Volkovskis stāsta: „3. jūnija naktī ap vieniem izgāju dārzā pie mājas siltumnīcās iekurināt krāsnis, jo bija salna. Pēc 20 minūtēm iegāju istabā. Viss bija kārtībā, apkures sistēma droša. Pēc kādas pusstundas pa logu pamanīju, ka piebraukusi ugunsdzēsēju mašīna un arī ātrā palīdzība. Skrēju skatīties, jo sākumā domāju, ka kaimiņos ugunsgrēks. Pie manām siltumnīcām ar lukturiem skraidīja ugunsdzēsēji, uz krāsnīm laistīja ūdeni, rāva ārā pagales un svieda blakus šiferim, nepadomājot, cik tas ir bīstami. Kad iebildu, viņi nīrgājās, ka es apdraudot kaimiņus. Pagrūda nost, lēja uz krāsnīm ūdeni, bet tā varēja rasties vēl briesmīgāka situācija, un visas siltumnīcās būtu pagalam. Viņi rīkojās kā vandaļi.”

Kurzemnieks siltumnīcās apskatīja tad, kad tās ātri bija sakoptas un nekas neliecināja, ka būtu noticis vandalisms. Jūtama vienīgi nelieļa smaka, kāda ir pēc ugunsgrēka. Ē.Volkovskis ir dārkopis – ugunsdzēsēju nepamatotā rīcība, kuras dēļ siltumnīcās piedūmotas un pielaiestas ar ūdeni, esot nopostījusī tomātus un citus augus. No šī biznesa nebūšot ražas un ienākumu. Visvairāk viņš nav apmierināts ar

valsts dienestu attieksmi, un uzskata, ka vajadzējis mājas īpašnieku brīdināt vai tam paziņot (piekļaut vīt pie loga), pirms „tāds vandalisms” sākas: „Ja nebūtu paskatījies pa logu un ieraudzījis mirgojošās ugunis, kuru dēļ skrēju laukā, viss būtu nosalis, pārdūmots un beigts. Tur nekāda ugunsbīstamība nebija, dūmvados ir dzirksteļu ķērāji. Vienīgi dūmi gaisā – kā jau normālām krāsnīm. Tas droši vien bija pasūtījums, lai man nodarītu tīšu postu.”

DŪMI UN DZIRKSTEALES

VUGD prevencijas un sabiedrības informēšanas nodaļas vecākā inspektore Viktorija Gribuste skaidro, ka dzēsēji rīkojušies tā, kā šādās situācijās jādara. Naktī uz sestdienu 1.37 saņemts izsaukums no aculiecinieka, kurš ziņojis, ka Eglu ielā izcēlies ugunsgrēks un redzamas dzirksteles. Konstatēts, ka no vienas siltumnīcās dūmvada nāk dzirksteles un liesmas, bet vēl no divu siltumnīcu dūmvadiem – dzirksteles. Ugunsdzēsēji ar ūdeni krāsnīs atdzēsējuši un degšanu novērsuši.

„Ierodoties notikuma vietā, glābēji vispirms novērtē situācijas bīstamību, tad pieņem lēmumu par darbību,” norāda VUGD pārstāve. „Šajā gadījumā siltumnīcās atradās ļoti tuvu dzīvojamajai mājai un vējš varēja dzirksteles aiznest līdz tai. Tad ugunsgrēks varēja būt daudz plašāks un postošāks. Tāpat dzirksteles vai liesmas varēja pārmesties uz siltumnīcās konstrukcijām.”

JĀGLĀBJ VISPIRMS

Dzēsēju uzdevums ir pēc iespējas ātrāk novērst bīstamību, situāciju novērtējot un uguni dzēsot. Ja cil-

vēki mājoklī nav tieši apdraudēti, tad informēšana nav pirmais, kas jādara. Glābēji dara visu, lai paglābtu īpašumu, tomēr jāreķinās, ka šļūtenes un cits inventārs ir smags, tiek likts zemē un kāds postījums var tikt nodarīts.

ZVANĪTĀJS BIJIS AGRESĪVS

Ē.Volkovskis nav apmierināts arī ar Valsts policijas rīcību. Uz 110 esot zvanījis tāpēc, lai likumsargus sauktu palīgā, viņaprāt, dzēsēju patvarīgās ielaušanās dēļ un protokolētu sekas. Taču atbilde bijusi nelaipna, izsmējīga, zvanītājs sūtišs izgulēties. „Policija atbrauca, visu redzēja. Kāpēc nerakstīja protokolu?” viņš uzstājīgi jautā. Atbild Kurzemes reģiona pārvaldes sabiedrisko attiecību nodaļas vecākā speciāliste Madara Šeršņova: „Valsts policija vīrietim izskaidroja, ka administratīvo procesu par Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbinieku rīcību nav pamata sākt – glābēji novērsa apdraudējumu viņam un citiem iedzīvotājiem. Vīrietis nakts gaitā vairākkārt turpināja policijai zvanīt, agresīvā manierē uzstājot, ka policistiem, pēc viņa vārdiem, jāraksta protokols par vandalismu. Likumsargi atkārtoti izskaidroja, ka notikuma vietā dienests pieņēma lēmumu ugunsgrēku dzēst, un, ja viņam par glābēju darbu ir pretenzijas, tad ar sūdzību jāvēršas šajā dienestā.”

Ē.Volkovskis nolēmis vērsties prokuratūrā un citās tiesībsargājošajās iestādēs, jo uzskata, ka valsts amatpersonas tā rīkoties nedrīkstēja, – viņa saimniecībai esot nodarīti lieli zaudējumi, kas jāatlīdzina.

Daina Tafelberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kuldīgas novada pašvaldība aicinājusi iedzīvotājus izteikt viedokli par 1905. gada parka pārveidi. Kā to labāk iekārtot? Ko darīt ar padomju laika pieminekļiem? Vai vajadzētu mainīt parka nosaukumu?

Marija Ļeonova, pensionāre:

– Nezinu, taču droši vien būtu labāk, ja to atjaunotu kā vēstures liecību. Pieminekļus obligāti vajadzētu atstāt un restaurēt. Par Anniņas skulptūras atjaunošanu cilvēkiem neko neprasiņa – to paši izdomāja, ka vajag. Arī par to vajadzēja taisīt anketu, jautājot cilvēkiem. Taču tā ir atjaunota labi – neko sliktu nevaru teikt. Par parka nosaukuma maiņu nemāku spriest.

Valija Sprude, skolotāja:

– Ja tam ir kāda vēsturiska vērtība, tā jāglabā, taču, ja ne, var veidot arī kā atpūtas parku. Atjaunotā Anniņas strūklaka ir brīnišķīga! Arī pārējās skulptūras varētu līdzīgi restaurēt, taču, ja dome uzskata, ka kādi pieminekļi pilsētā neieder, tos varētu demontēt un nolikt vienā vietā pie pārējiem padomju laika pieminekļiem. Vienīgais, ko es parkā gribētu, – vairāk soliņu. Pie bērnu laukumiņa un Anniņas skulptūras to ir gana, taču pārējā parkā vēl kādu varētu. Bērnu laukumiņā varētu vēl kādu spēļu iekārtu. Grūti pateikt, vai cits nosaukums kaut ko mainītu. Visi tāpat to turpinātu saukt par 1905. gada parku. Taču, ja mainītu, tas varētu būt Anniņas parks.

Daiga Meiere, ome:

– Gribētu parku atpūtniekiem. Bērniem un tūristiem tas ir iecienīts. Daudzi tur dodas atpūsties, jo tas ir netālu no Ventas tilta, viesnīcas *Metropole* un citām tūristu iecienītām vietām. Nebūtu slikti, ja uzliktu vēl kādu soliņu, kur pensionāriem apsēsties. Varētu kaut ko izklaidei. Pilsētas svētkos jau tur šis tas notiek, taču arī ikdienā varētu rīkot pasākumus bērniem. Domāju, ka visiem pieminekļiem jāpaliek. Tā ir māksla. Bērniem par tiem jāzina. Man ļoti patīk, kā restaurēta Anniņas skulptūra, – to jau sen vajadzēja. Ik pa laikam ar mazbērniem tagad eju tur pasēdēt. Grūti teikt, vai nosaukums jāmaina. Vecie kuldīdznieki nesaprastu, un cits jau neko nemainītu. Varbūt varētu saukt par Anniņas parku.

Rasa Mekša, pensionāre:

– Izklaides vietu tur noteikti nevajag, taču kā atpūtas parku varētu. Galvenokārt vajadzētu atjaunot celiņus, lai pastaigāties būtu patīkami. Derētu kaut vai parastais bruģis. Zinu, ka zeme tur purvainā, tāpēc gadu gaitā celiņi sabojāti. Varētu vēl kādu ziedu dobi, taču vairāk neko nevajag. Lai ir vienkārši un sakopti. Man patīk, kā izskatās apgrieztie koki un atjaunotā Anniņa. Tur vairāk staigāju pavasarī un rudenī, jo vasaru pavadu dārzā. Pieminekļiem ir vēsturiska vērtība – tiem tur būtu jāpaliek. Kā tos atjaunot un vai vajag, lai domā vēsturnieki! Nosaukumu mainīt nevajadzētu. Jāatstāj tāds, kāds ir, – lai pilsētā būtu tāda vēsturiska vieta.

Ance Ieviņa, mēdžere no Talsiem:

– Nemāku pateikt, kā iekārtot, taču šķiet, ka pieminekļus vajadzētu atstāt kā vēstures uzskates materiālu. Restaurēt gan nevajag: lai paliek tādi, kādi ir. Nosaukumu droši vien mainīt vajadzētu – kaut ko par parka vēsturi, lai apmeklētāji saprot, uz kuriem dodas, piemēram, viens variants varētu būt padomju pārpalikumi.

Zane Japeniņa, vecmāte Kuldīgas slimnīcā:

– Mani parks apmierina. Nekādas vainas tam nav. Sen gan tur neesmu bijusi, neesmu redzējusi, kā Anniņa atjaunota. Varbūt celiņus var atjaunot un vēl kādu bērnu laukumu uztaisīt. Pieminekļi lai tur stāv! Mani tie netraucē, un tā taču ir mūsu vēsture. Arī Puškina pieminekļi un Maskavas iela Rīgā mani netraucē. Šie objekti jau nav vainīgi pie tā, kas ar mums noticis. Pieminekļus vajadzētu restaurēt vismaz tik daudz, lai būtu saprotams, kas tur domāts. Nosaukuma maiņa arī netraucētu, jo man tas tāpat vienmēr būtu 1905. gada parks.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Svin 145. jubileju un atklāj modernu zāli

(Sākums 1. lpp.)

I. Zeberīna Kuldīgas pamatskolas 145. gadadienas savigājā daļā pirms absolventu vakarēšanas pa klasēm atklāta par pusmiljonu eiro atjaunotā sporta zāle.

Lenti pārgriezta direktore Guntra Buivida, būvuzņēmējs Jānis Āboliņš, zāles vizuālā tēla autors Toms Tovstuļaks, novada domes priekšsēde Inese Astaševska un Kuldīgas attīstības aģentūras vadītāja Dace Sēle. Turpmāk skolēniem būs mūsdienīgas iespējas sportot. Vairāk nekā pusgadsimtu kalpojusi telpa pārveidota par lielu sporta un pasākumu zāli, kurā nodarbbas notiks lielākajām klasēm. To varēs izmantot kā auditori-

ju apvienotajām nodarbībām. Pilnīgi atjaunoti griesti, sienas un grīda, modernizēta apkure, ventilācija un apgaismojums. Papildu drenāža zem grīdas to pasargās.

Telpas piemērotas gan sportam, gan lekcijām, izlaidumiem, koncertiem utt. Skolas korpusā, kurā atradās palīgtelpas, izveidota zāle ar spoguļsienu, kur notiks sporta un deju nodarbības.

Objektu projektēja un pārbūvēja Kuldīgas SIA *AB būvniecība*, iesaistot projektētājus no *3D biroja*, būvuzraugs bija Jānis Cinis. Kopējās izmaksas ir 486 tūkstoši eiro (bez PVN).

**Daina Tafelberga
Jēkaba Aleksandra
Krūmiņa foto**

Absolventi, kādreizējie un tagadējie darbinieki aplūko tikko atjaunoto sporta un citu pasākumu zāli I. Zeberīna Kuldīgas pamatskolā.

Ceptuvi plāno pārdot izsolē

Kuldīgas maizes ceptuves darbiniekiem uzņēmuma likvidācijas dēļ pagājušajā ceturtdienā tika izskaidrots, kā saņemt bezdarbnieka pabalstu un citu sociālo palīdzību. Pašu uzņēmumu paredzēts pārdot publiskā izsolē 19. jūnijā.

Tikšanos ierosināja Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA). Sapulcē piedalījās arī pašvaldības sociālā dienesta un Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pārstāvji. NVA filiāles vadītāja Sandra Krinkele stāsta: „Tā bija mūsu iniciatīva, lai cilvēki saprastu, kas darāms tālāk. Pēdējā darbdiena bija sestdiena, un mēs informējām, ka jau svētdien var elektroniski pieteikties bez-

darbnieka statusam. Daudzi jau to ir izdarījuši.”

Viņa informējusi arī par brīvājam darbavietām, piemēram, *Lāču* maizes ceptuve jau esot darbiniekos ieinteresēta. Taču tikšanās reizē S. Krinkele sapratusi: vietējie ir pozitīvi noskaņoti attiecībā uz to, ka Kuldīgas maizes ceptuvi var pārņemt cits īpašnieks un darbība jau pēc pāris nedēļām var atsākties. Turklāt sludinājumu portālā ievietots paziņojums, ka 19. jūnijā paredzēta atklāta, mutiska izsole, kurā tiks izsolīti uzņēmuma pamatlīdzekļi, preču zīme, receptes un inventārs. Dalībnieku reģistrācija – līdz 16. jūnijam, sākotnējā cena – 98 000 eiro.

Cik bijušo darbinieku ir atbrīvoti, S. Krinkele nav pilnvarota izpaust, taču uzņēmums informējis NVA, ka saistībā ar likvidāciju notiks kolektīvā atlaišana. Pagājušajā sestdienā ceptuves darbiniekiem bija pēdējā darbdiena, pirmdien grāmatvedim bija jāiesniedz ziņojums Valsts ieņēmumu dienestam par darba attiecību izbeigšanu. NVA turpina saņemt iesniegumus par bezdarbnieka statusa piešķiršanu.

SIA *Kuldīgas maizes ceptuve* valdes loceklis Dāvids Šternbergs *Kurzemniekam* iepriekš sacīja, ka uzņēmumā strādā 63 cilvēki. Sapulces dienā viņš uz redakcijas telefona zvaniem neatbildēja.

Kuldīgas maizes ceptuves darbinieki ar Nodarbinātības valsts aģentūru, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūru un sociālo dienestu tikās uzņēmuma pagalmā. *Kurzemnieks* tajā netika ielaists.

**Līga Gabrāne
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto**

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Pie Klondaikas kaujas, piedzēries grib strādāt, sievas apsūdz vīrus un otrādi

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieka vietnieces pienākumu izpildītāja Ineta Meiere.

5. jūnijs. Mums ziņo par dzērāju, kurš Kuldīgā guļ pie *Kuršiem*, bet, kad piebraucam, viņš sēž autobusa pieturā, izskatās diezgan možs un dodas prom. Sods tiek citam alkohola cienītājam, kas no pudeles dzer Skrundā pie *Aibes*, kā arī diviem vīriešiem Kalpaka ielā. Laidos atkal klaiņo laikas šķirnes suns, kas apkārtējām saimniecībām jau agrāk esot nodarījis postu. Saimniece paspēj lolojumu savākt dzīvoklī un taisnojas, ka izbēdzis, bet mēs izskaidrojam, ka dzīvnieks jāpieskata. Gaismas ielā sieviete ieslēgta uz balkona – iesprūdušas durvis. Kamēr tiek izsaukti glābēji, ierodas dēls un mammu atbrīvo. Tehnikas ielā laulāto šķiršanās strīds: sieviete savu bijušo apsūdz, ka tas piedzēries un ar viņu kopā ir astoņgadīgais dēls. Taču vīram pārbaudē alkohola daudzums minimāls, uzvedība

adekvāta, un administratīvajam procesam nav iemesla, bet bāriņtiesu informējam.

6. jūnijs. Gudenieku pagasta pārvaldes strādnieks uz darbu atnācis piedzēries – konstatējam 3,52 promiles. Pie Kuldīgas kultūras nama vīrietis guļ priedītēs – taisnojas, ka sareibusi galva un viņš pakritis, bet pats var paiet. Mums lūdz pievērst uzmanību sarkanam auto *Nissan*, kas tuvojas no Ventspils puses un kura vadītājs, iespējams, ir reibumā. Kurmāles pagastā ģimenē strīds – vīrs sievai draudējis, jo viņa esot paņēmusi naudu. Ierodas dēls un stāsta, ka vecāki mēdz strīdēties. Tā kā ir runa par draudiem un zādību, ziņojam Valsts policijai (VP). Mums sūdzas par jauniešiem ar rolleriem uz Saldus ceļa. Noteikumus viņi nepārkāpj, tomēr tos pārrunājam.

7. jūnijs. Pārventā pie kafejnīcas *Riverside* vīrietim ir aizdomas, ka viņš redzējis sev nozagto motorolleru, bet izrādās, ka braucamais ir līdzīgs un dokumenti kārtībā. Mārtiņšalā

guļ vīrietis, bet viņš tikai zālē izbauda sauli. Aizraidām dzērājus no viņu iecienītā soliņa Liepājas ielā iepretim *Drogām*.

8. jūnijs. Rendas pagastā smagās automašīnas izbraukājušas Mordangas ceļu, lai gan ir ierobežojuma zīmes. Dzērājs no Skrundas ielas jau aizgājis, bet citam vīrietim Piltenes ielā ir veselības problēmas, un par viņu gādā mediķi. Liepājas ielā dzīvoklī iegājis tur nepiederošs vīrietis un iesitis sievietei. Aizturam un nododam VP.

9. jūnijs. Skrundā, Raiņa ielā, pie svešas mājas durvīm guļ piedzēries vīrietis – rakstām protokolu, vedam mājās. Sieviete pazudis dēls, kuram ir veselības problēmas, mēs pārbaudām apkārtni, kur viņš varētu būt. Pēc laiciņa mamma zvana, ka puika atradies. Rendā daudzdzīvokļu mājā skaļa mūzika traucē naktsmieru – braucam brīdināt. Kuldīgā, Mucenieku ielā, sētā svešā automašīnā iekāpis piedzēries vīrietis, ir agresīvs. Nākas izvilkt ar varu un vest uz izolatoru. No

Torņa ielas uz mājām nogādājam vīrieti ar velosipēdu, lai nebraukā piedzēries.

10. jūnijs. Ābeļciemā no dziļurbuma akas esot appludināta iela. Vainīgais skaidro, ka laistījies speciāli, lai grants ceļš neput tā, ka viņš tur nevar uzturēties. Mums ziņo par četriem aizdomīgiem vīriešiem, kuri *Kurzemītē* ar automašīnu apbraukā mājas un dārzus, bet tādus nesastopam. Sastrīdējušās divas dzīvesbiedres. Palīgā saucēja stāsta, ka abas jau ilgi nevar saprasties, šoreiz draudzene no rīta piedzērusies, gribējusi otru ietekmēt emocionāli un fiziski. Izvērtējot riskus, draudus nekonstatējam, izskaidrojam tiesības, kā jārikojas. Mūsu klātbūtnē draudzene paņem mantas un aiziet, solot neatgriezties. Skeitparkā pie tualetēm daudz bērni un no policijas aizbēg. Diviem dzērājiem Sūru ielā, kā arī guļošanai vīrietim Vīgriežu ielas stāvlaukumā Skrundā, Sporta ielā, sods kopā ar mājās vešanu. Ēdolē sieviete ar videokameru novēro kaimiņus. Kuldīgā, Vienības ielā,

pie pastaigu takas vīrietis iedarbinātā mašīnā skaļi klausās mūziku. Ir dzēris, braukt nekur netaisās, tomēr sodu saņem, jo nav deklarējis dzīvesvietu.

11. jūnijs. Kautiņš pie *Klondaikas* – tur jau strādā kolēģi no VP. Skrundas ielā suns no sētas iznācis uz ielas un skaļi rej – iedzenam mājās. No Skrundas mums zvana, ka pie dēla atbraukusi civilsieviete, draud izrēķināties, atņemt auto. Viņam jāvēršas VP. Kuldīgā, Gaismas ielā, guļ mums zināms piedzēries puisis – top kārtējais protokols. Vakarpusē guļ atkal, bet *Vējiņa* parkā un ir nedaudz atžirdzis.

Šajā nedēļā pārbaudām īpašumu sakoptību, top video un protokols par nepļautu zāli Mucenieku, Ventspils un Piltenes ielā. Pārbaudām arī līgumus par atkritumu izvešanu. Gandrīz no 20 mājām Turlavā piecas nav prasību izpildījušas – tām dotas desmit dienas.

Pierakstījusi
Daina Tafelberga

Dzīvi mīlošajam Ilmāram Pileniekam

„Vārmes estrāde sen nav bijusi tik daudz gaišu un priecīgu seju pilna,” atzina Ilmāra Pilenieka piemiņai veltītā koncerta *Dižais dzīvē un mākslā* vadītāja Dace Blathena.

Koncertā piedalījās dziedātājs Andris Ērglis, mūziķis Edgars Silacērs, saksofonists Ingmārs Kalniņš, grupas *Roja*, *Zelji*, *Brīvdiena*, *Okay* un Vārmes pamatskolas sporta deju dejotāji (vadītāja Līga Erdmane).

I.Pilenieks bija ilggadējs kolhoza *Vārme* un pagasta padomes priekšsēdis, zemnieku saimniecības *Bētas* īpašnieks, *Sējēja* balvas ieguvējs, Latvijas Tautas frontes aktīvists, Latvijas PSR Augstākās Padomes un Kuldīgas novada domes deputāts. Spilgta, daudzšķautņaina personība, kas mīlēja mūziku un kam patika rīkot svētkus. Atceres koncertā skatītāji, kājās piecēlušies, kopā ar skatuves māksliniekus nodziedāja *Nevis slinkojot un pūstot* – dziesmu, kas bijusi neiztrūkstoša visos svētkos. „Ja cilvēks šaisaulē padarījis daudz laba, tas nevar palikt bez pēdām. Par pēdām arī runāsim,” pasākuma vadlīnijas iezīmēja D.Blathena.

Izcilais vārmenieks Ilmārs Pilenieks atceres pasākumā uz sanākušajiem norauģis no fotogrāfijas. Par sevi esot teicis: no rīta pieceloties, viņam galvā ir vairāk ideju nekā suņam blusu.

Koncerta *Dižais dzīvē un mākslā* dalībnieki gan muzicēja, gan dalījās atmiņās par Šefu.

PIEPILDĪTA AR VIESMĪLĪBU

Vārmē gadu desmitus notikuši brīnišķīgi saieti, kuros savu roku pielicis arī I.Pilenieks. Tuvākā un tālākā apkārtnē pagasts bija slavens ar zaļumballēm estrādē *Liepu birzs*, pasākumiem kafejnīcā *Kārlis*, arī savās *Bētās* saimnieks labprāt uzņēma viesus. Vērienīgs bijis 2014. gadā viņa izlolotais vārmenieku (tā sauktais kolhoznieku) saiets – agrāko iedzīvotāju tikšanās. Jau 1978. gadā tapusi Vārmes estrāde. „Pašu ļaudīm un ciemiņiem, lai var atbraukt un priecāties ar mums. Tā arī noticis – nav neviena mākslinieka, kas, reiz bijis Vārmē kopā ar Ilmāru, to būtu aizmirsis. Šī vieta ir piepildīta ar viesmīlību,” tā D.Blathena. 20 gadus pēc estrādes atklāšanas durvis vērusi kafejnīca *Kārlis*. Tagad uz skatuves atradās mākslas darbs – skats pa *Kārļa* logu.

Vārmes estrādē sanākuši daudzi, kuri atceras Ilmāru Pilenieku, viņa devumu pagastam.

padusē nebūtu pavadījis tikpat skaisti, cik sagaidījis.”

VISĀ REDZĒT SKAISTO

Pašdarbība I.Pileniekam bijusi kā balzams dvēselei – pašam patikusi un citus atbalstījis. Mākslai vajadzēja būt viņa ikdienā. Vārmes ansamblim *Atbalss* bijis krusttēvs. Bieži atbalstījis tā pasākumus, gādājis garšīgus ēdamos. Ansambļis vienmēr devies koncertēt, Šefa labo vārdu pavadīts.

Tas bijis viņa aicinājums – visā saredzēt skaisto. I.Pileniekam bijusi svarīga sakopta apkārtnē, skaista sēta, un viņš iededzies par ideju Vārmei kļūt par sakoptāko pagastu Kurzemē. Tā bijusi traka

vasara, bet godalga iegūta.

Kad *Bētās* bijuši stalti kumelji, Ilmārs šad un tad brīvdienās iejūdzis kādu ratos, izbraucis cauri pagasta centram un izvizinājis bērņus: ne lai dižotos, bet lai viņi zinātu, kā tas ir – braukt zirga ratos. I.Pileniekam patikuši koši tērpi, un viņš bijis priecīgs redzēt, ja kāds skaisti saģērbies.

PRASĪGS PRET MUZIKOLOGIEM

Pasākumā *Dižais dzīvē un mākslā* mūziķi arī dalījās atmiņās. Piemiņas koncerta iniciators, grupas *Roja* solists Jānis Kalniņš teica: „Mūziķu izvēlē Šefs bija vērtējošs, bet arī rūpējās par tiem. Šī ir viena no tām vietām, kur mūziķi tika

sagaidīti ar lielu cieņu.” Grupas *Brīvdiena* solists Mareks Pelsis atcerējās, ka koncertēt Vārmē uzaicinājis Ilmārs: „Spēlēju Mileņuma balli, sagaidot 2000. gadu, un joprojām ar prieku dažreiz te koncertēju. Ilmārs bija prasīgs pret mums, *muzikologiem*, kā viņš sauca mūziķus. Ne visus gribēja dzirdēt, un es priecājos, ka starp tiem nebiju, – tas ir labs novērtējums.”

GOVS KĒDE UN LATVIJAS KAROGS

80. gados Vārmē nodibināta smagā roka grupa, nopirkta pati labākā skaņu aparatūra. Atceras liepājnieks Edgars Silacērs: „Uz šīs skatuves neesmu bijis gadus 30, bet te bija mājvieta gandrīz trīs gadus. Brīnos, kāpēc Ilmārs mūs, piecus jauniešus, paņēma – spēlējām mūziku, kas absolūti nebija raksturīga laukiem, bet Ilmārs ļāva. Braukājām pa visu Latviju ar koncertiem, un repertuārā bija vai nu ļoti skaistas balādes, vai kliezami, ķercami gabali. Mūs pacieta, jo, kad bija jāspēlē kolhoza pasākumos, dziedājām *Bij' vasara toreiz tik zaiga*, bet pa vidu savu hārdu. Divarpus gadus te dzīvojām. Gāja visādi – nevar jau stāstīt, kā koks pie smuko skolotāju kopmītnēm tika nolauzts, kā dusmīga komandante nelaida džekus iekšā pa durvīm, kā ganībās koncerta tērpam aizņēmāmieš govs ķēdi, kā kautiņi tuvējā

mežā bija... Bet vienu gan pastāstīšu: 1988. gadā Atmoda tikko sākusies, jūlijā Vārmē lielā kolhoza balle, un šeit jau stāvēja Latvijas karogs. Visā Latvijā vēl nebija, bet Ilmāram bija.”

RIKTĪGAS BALLE

Grupā *Zelji* mūziķi atceras: „Mums viņš bija draugs. Sapazināties, pateicoties saksofonistam Ivaram Birkānam. Ilmārs bija omulīgs, ap viņu veidojās superpozitīva gaisotne. Mums bija tas gods spēlēt Ilmāra 70. jubilejā – tā bija grandioza, sīta augstu vilni! Draugi, zinot, ka Ilmāram patīk meitenes un viņam Ilmārs, pārsteigumam sarūpēja krāšņu meiteni. Kā viņi kopā nospēlēja to epizodi! Ilmāram piemita ne tikai izcila lauksaimnieka spējas, bet arī aktiera talants. Viņam bija teiciens: „Tā tak nav bijusi riktīga balle, ja pēc deviņiem mēnešiem nepiedzimst vismaz viens jauns vārmenieks!”

VECTĒVAM PATIKTU

Par pasākumu paldies teica mazmeita Karlīna Pileniece, kurai vectēvs uzticējis dzimtas mājas *Bētas*: „Domāju, ka šovakar viņš smaida.” D.Blathena piekrita: „Kā viņam tas viss būtu patīcis! Arī tas, kas sekos pēc koncerta.” Un aicināja visus uz zaļumballi, kurā spēlēja grupa *Roja*.

Lailas Liepiņas teksts un foto

ĪSUMĀ

Otrajā reizē izvēlas liepu

Vārmes pagasta pārvalde rīkojusi atkārtotu iedzīvotāju aptauju, lai noskaidrotu, ko viņi vēlētos redzēt ģerbonī. Vairums norādījis, ka tā ir liepa. Vārmē populāra ir arī estrāde *Liepu birzs*.

Pirmā skice pagasta pārvaldi neapmierināja – tajā bija atainots liepziedīns, bet tas nav liciens gana labs. Tagad heraldikas mākslinieks Edgars Sims izstrādā citus variantus. Iedzīvotāji norādījuši, ka ģerbonī varētu būt arī tiltiņš, kas ved pāri dīķim, vai skudra, jo pagasts ir sakopts un šis kukainis simbolizē čaklumu.

Iepriekš informējām, ka ģerboni ar trīs ceriņu ziediem Valsts heraldikas komisija neapstiprināja.

Beidzot remontē pieturu

Pašlaik notiek remontdarbi autobusu pieturā. Tie gaidīti vairākus gadus, un par tās avārijas stāvokli iedzīvotāji satraukti izteikušies arī sapulcēs.

Tiek labots jumts, remontēta iekšpuse un soli, kas gadu gaitā sapuvuši. Darbs varētu beigties jau tuvākajā laikā. Rakstījām, ka Kuldīgas novada pašvaldība izskatīja *Latvijas Valsts ceļu* lūgumu pārņemt pieturas paviljonu un tam piekrita, bet remontēt nevarēja, kamēr pieder valstij. Tagad tiek kārtoti dokumenti un pašvaldība var pieturu remontēt.

Apkārtņi tur kārtībā

Vārmē apkārtnē tiek kopta, zāle tiek pļauta, lai gan šovasar tā neaugot tik ātri kā citkārt.

Pārvaldes vadītāja Lelde Ose stāsta, ka zāle nopļauta gan centrā, gan estrādē *Liepu birzs*, kur noticis pirmais pasākums. 14. jūnijs ir Komunistiskā ģenocīda upuru atceres diena, tāpēc saposta arī piemiņas birzs, būšot noliktas svecītes un ziedi. „Pirms Jāņiem jānopļauj kapsētas – tās ir piecas. Šim darbam izmantojam kaimiņpagasta Šķēdes pakalpojumu.”

Inta Jansone

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Kurzemnieks sāk publikāciju sēriju *Cilvēks un drošība*. Pirmajā stāstā par civilo aizsardzību no dažādiem

Krīzē jābūt ziņoņiem un

Pērn februārī Krievija sāka militāru iebrukumu Ukrainā, un Latvijā, tostarp Kuldīgas novadā, par ļoti aktuālu tēmu kļuva civilā aizsardzība. Tika rīkotas mācības, visur bija informācija par 72 stundu krīzes somu utt. Bet kas notiek pašlaik? Cik gatavi trauksmes situācijām esam?

Par to runājam ar Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietnieku **Arti Robertu** (A.R.), pašvaldības saimnieciskās nodaļas vadītāju, civilās aizsardzības komisijas koordinators **Dzintaru Pakalnu** (Dz.P.), Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljona komandieri pulkvežleitantu **Rinatu Aženu** (R.A.), Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Kuldīgas daļas komandieri kapteini **Edgaru Bružānu** (E.B.).

Kas jūsu dienestā mainījies pēc Krievijas iebrukuma Ukrainā?

R.A.: – Daudz kas. Ir ņemta vērā Ukrainas pieredze karadarbības jomā. Plašāk komentēt nevaru, bet civilajā aizsardzībā ir izmaiņas likumā, un tas attiecas uz plānu izstrādi. Pašvaldībām līdz 2024. gadam plānā jāiekļauj rīcība militāra iebrukuma gadījumā. Tiek organizēti semināri. Civilās aizsardzības plāns paredz to, ka militāru draudu gadījumā civilā sabiedrība sniedz atbalstu bruņotajiem spēkiem.

E.B.: – Varētu iedalīt trīs līmeņus: sabiedrība, pašvaldība un valsts. Sabiedrības līmenī tā ir sadarbība ar citiem dienestiem, piemēram, Zemessardzi, jāatgādina par nepieciešamību sagatavoties 72 krīzes stundām. Pašvaldību līmenī ir grozīti normatīvie akti. Jau pirms Krievijas kara Ukrainā Aizsardzības ministrija kopā ar Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem, Zemessardzi un VUGD organizēja krīzes mācības katras pašvaldības civilās aizsardzības komisijā. Valsts līmenī regulāri notiek precizējumi valsts

aizsardzības plānā. Saistībā ar apziņošanu ir sākts iepirkums – Latvija ieviesīs šūnu apraides sistēmu.

A.R.: – Mainījusies cilvēku apziņa. Dzīvojām stabilitātē, mierā, visu laiku ar izaugsmi, taču divi notikumi – kovids un Krievijas karš Ukrainā – parādīja, cik viss ir mainīgs un trausls. To, ka pasaulē viss ir saistīts. Kovids sākās Ķīnā – it kā mūs neskar, tomēr atnāca arī līdz mūsu namdurvīm. Līdzīgi ir ar Krievijas iebrukumu Ukrainā. Tas ietekmē mūsu ikdienu, piemēram, gāzes un citu energoresursu cenu, un vai šie resursi būs pietiekami? Pašvaldībā to izjūtam arī būvniecības iepirkumos.

Katram jāpadomā par sevi, par gatavību jebkādi krīzei. Tiek rīkotas mācības, tikšanās. Mērķis ir viens – lai cilvēks būtu izglītoti, sagatavots, jo nezinām, kāda krīze var atgādīties. Tas nav tikai karš. Civilās aizsardzības komisijā pārņemam, kas jāuzlabo. Labi, ka arī *Kurzemnieks* par to runā.

Dz.P.: – Kad saskārāmies ar Ukrainas bēgļiem, tas bija kas nepieredzēts. Pašvaldība situāciju veiksmīgi atrisināja, bija laba sadarbība starp visiem iesaistītajiem. Labs gājiens bija tas, ka pašvaldība pieņēma darbā (vienotajā klientu apkalpošanas un informācijas centrā – red.) sievieti no Ukrainas, kura visu koordinēja, jo tā vieglāk bija sazināties ar citiem bēgļiem. Bijām arī pieredzes braucienā bēgļu centrā Vācijā, sapratām, ka ejam pareizā virzienā. Ukrainas bēgļi ir apmierināti.

Cik gatavi dažādām krīzes si-

tuācijām, katastrofām esam? Ar kuru būtu visgrūtāk tikt galā?

Dz.P.: – Ja pašvaldība ar situāciju netiek galā, tad iesaista Kurzemes reģionu; ja arī tad netiek galā, tiek iesaistīta valsts. Civilās aizsardzības plāns ir, un arī gatavība ir. Grūtāk vai vieglāk, bet galā tiks.

A.R.: – Ikdienā katram ir savs darbības lauks ar saviem pienākumiem, piemēram, sniega stumšanu ziemā. Pašvaldība vispirms mēģina tikt galā pati. Ja tas mūsu iespējas pārsniedz, meklējam palīdzību pie partneriem. Tā ir visās situācijās. Mēs galā tiekam, viens ar otru ļoti labi sadarbojamies. Bija kūdras ugunsgrēks. VUGD dara to, ko vislabāk prot, t.i., dzēš ugunsgrēku. Pašvaldība palīdz, piemēram, pieved pusdienas. Cilvēkiem ir neziņa, jo ir lieli dūmi. Iegūstam informāciju, nododam tālāk.

Pēdējā laikā informācijas apmaiņa uzlabojusies. Tas ir ļoti svarīgi. Piemērs. Kuldīgā pazūd elektrība. Pašvaldībai no iedzīvotājiem atnāk pirmie signāli. Civilās aizsardzības komisijas saziņas kanālā ienāk informācija, ka lielai līnijai uzgāzts koks. Visiem uzreiz skaidrs. Arī lielais sniegs ir piemērs. Ļoti īsā laikā uzsnīga daudz, bet galā tikām labi. Bija brīži, kad varētu gribēt, lai darbs notiek operatīvāk. Tomēr koordinēti un pakāpeniski viss tika padarīts.

E.B.: – Pēdējais lielākais ugunsgrēks bija kūdras purvā. Sadarbība ar pašvaldību bija laba. Zemessardze palīdzēja ar helikopteriem dzēst liesmas. Rīkojam arī preventīvus pasākumus, runājam ar tiem,

„Miera laikā sniedzam atbalstu civilajai videi, bet kara gadījumā civilā sabiedrība fokusējas uz atbalstu mums,” teic Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljona komandieris **RINATS AŽENS**.

„Cik gatavi krīzei esam, tas atkarīgs no situācijas. Tāpēc jau ir civilās aizsardzības komisija, kas dažādus jautājumus risina,” saka šīs komisijas koordinators **DZINTARS PAKALNS**.

kuru īpašumā bijis ugunsgrēks, pārrunājam, ko vajadzētu uzlabot, lai neatkārtotos.

R.A.: – Miera laikā draudu novēršanai arī mēs atbalstām pārējās institūcijas. Šogad meža ugunsgrēku dzēšanā vēl neesam iesaistījušies, jo pieprasījuma nav bijis. Katrai iestādei ir primārie un sekundārie uzdevumi. Mums primārie saistīti ar valsts aizsardzību.

Cilvēki uztraucas, ka mums nav patvertņu. Vai plānots būvēt jaunās?

R.A.: – Latvijā tādu nav. Ja kaut kur ir, tās ir būvētas padomju laikos un nav drošas. Valstiskā līmenī tas drīzumā netiks risināts. Militāro draudu gadījumā pirmais ir saglabāt mieru un pildīt norādījumus – braukt, pulcēties vai arī to nedarīt. Manuprāt, lielākais apdraudējums ir pilsētās, mazākais – laukos. Pilsētās iedzīvotāju ir vairāk un ietekme varētu būt nozīmīgāka. Viens no uzdevumiem ir iedzīvotājus apziņot. Kara apdraudējumā mēs to neorganizēsim – to darīs civilās aizsardzības komisija un civilā vide. Ir izdoti dažādi bukleti, piemēram, par 72 stundu somu, tajā ir

arī norādes, ko darīt krīzes vai draudu gadījumā.

Patvertnes padomju laikā būvēja ne jau pret bumbām, bet tamdēļ, lai būtu, kur patverties no kodoldraudiem. Izšķiršanās ir tajā, vai esam gatavi maksāt par jaunām būvēm vai par vietu pielāgošanu.

E.B.: – Iekšlietu ministrijā top informatīvais ziņojums Ministru kabinetam, kurā paredzēts noteikt kritērijus jaunu patvertņu būvdarbības, arī pagrabu pielāgošanai. Iedzīvotājiem jāsaprot, ka jaunas patvertnes, kas pasargātu no aviācijas bumbām un raķetēm, īsā laikā nevar nodrošināt. Tās būs dārgas. Arī iedzīvotājiem jāiesaistās, bet vai visi būs gatavi tam, ka mājā tiks ierīkota patvertne un nebūs vairs pagraba?

A.R.: – Agrāk pieņemts lēmums, ka patvertnes nav vajadzīgas. Kuldīgā ir bijušas atsevišķas telpas ierobežotam skaitam, piemēram, Liepājas ielas 54. ēkas pagrabā. Pašvaldība var iedzīvotājus aicināt daudzdzīvokļu māju pagrabus izvērtēt, lai tie nav aizkrāmēti ar nevajadzīgām lietām.

72 stundu bukletā minēts, ka pirmās ir meklēt telpas, kurās nav logu un var izvairīties no šķembām. Manuprāt, reālākais ir pagrabs. Visiem riskiem

Komentē Aizsardzības un Iekšlietu ministrija

Katastrofu pārvaldīšana pilnveidota

GUNTA JANSONE, Iekšlietu ministrijas komunikācijas nodaļas vadītāja:

– 6. jūnijā Ministru kabinets izskatīja ministrijas ziņojumu par valsts civilās aizsardzības (CA) plāna izpildi 2022. gadā. Plāns paredz pasākumus katastrofu draudu novēršanai vai mazināšanai, nepieciešamajai rīcībai, kā arī tam, lai novērstu kaitējumu cilvēkiem, videi un īpašumam.

CA plānā atbilstoši iespējamiem apdraudējumiem noteikti katastrofu pārvaldīšanas preventīvie, gatavības, reaģēšanas un seku lik-

vidēšanas pasākumi un to īstenošana. Pagājušajā gadā sāka katastrofu pārvaldīšanas centru būvniecība Kandavā, Aizputē, Saulkrastos, Rūjienā, Priekulē, Iecavā, Ilūkstē, Dagdā. 1. jūnijā atklāts Priekules un Iecavas centrs, pārējos plānots atklāt līdz gada beigām.

Līdz ar Krievijas sāktu karu Ukrainā ieviesti grozījumi likumos, prasot izveidot dabasgāzes rezervi un aizliedzot piegādāt to no Krievijas. Ja izsludināta valsts enerģētiskā krīze dabasgāzes apgādē un tirgotājs nevar nodrošināmos lietotājus apgādāt, tad to dara

a/s *Latvenergo*.

Ir veikti pasākumi, lai ieviestu valsts agrinās brīdināšanas sistēmu *ABS+*. Tā paredzēta gan sabiedrības brīdināšanai, gan savlaicīgai apdraudējuma izzināšanai, izvērtēšanai un novēršanai un ir balstīta mobilo sakaru operatoru tīklos izmantotajā šūnu apraides tehnoloģijā.

Pērn organizētas valsts līmeņa CA mācības *Radex*, kā arī mācības *Amex* jeb CA operacionālā vadības centra izvērtēšanas izspēle, kas notika Nacionālo bruņoto spēku mācību *Namejs* laikā.

www.sargs.lv/72h

Buklets *Kā rīkoties krīzes gadījumā*

- Tas sagatavots latviešu, krievu un angļu valodā, arī Braila rakstā un vieglajā valodā.

- Ir praktiskas norādes par rīcību artilērijas apšaudes vai aviācijas uzlidojuma laikā, ķīmiskā apdraudējumā vai kodolapdraudējumā.
- Atsevišķā nodaļā: kā iedzīvotāji tiek brīdināti un informēti par krīzes situācijām, kā izvairīties no dezinformācijas utt.

aspektiem, īpaši ņemot vērā Krievijas iebrukumu Ukrainā.

Jāsadarbojas

„Arī kovida krīze bija liels pārbaudījums, kas lika mums daudz ko pārdomāt,” secina Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietnieks **ARTIS ROBERTS**.

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Kuldīgas daļas komandieris **EDGARS BRUŽĀNS**: „Gaismas ielā bija pazudusi gāze. Visu informāciju uzreiz nodevām tālāk. Sliktu neko nevaru teikt – sadarbība ar citiem mums ir, visi strādājam kopā.”

KĀ DARBOJAS ŠŪNU APRAIDE?

Preteji īsziņai, kas operators nosūta adresātam, šūnas informācija tiek sūtīta uz krīzes vai katastrofas skartu vietu. Šūnu apraide ir progresīva tehnoloģija, kas apdraudētā teritorijā visus cilvēkus vienlaikus informē par trausmes iemeslu un mobilajos telefonos nosūta ziņu, kā rīkoties. Vēl viena šūnu apraides priekšrocība pretstatā vienreizējai īsziņai ir tā, ka bīstamajā zonā paziņojums ilgi var būt gaisā un to lasīs arī tie, kas krīzes zonai pietuvosies.

(No www.lsm.lv)

tas gan nederēs. Kolēģi no Ukrainas, pirms kāda laika viesojoties, stāstīja, ka kopš 2014. gada, kad sākās iebrukums Ukrainas daļā, viņi patvertnēm pievērsa pastiprinātu uzmanību. Čuhujevas pilsētā slimnīcas ir pazemē – tur var izvietot un ārstēt pacientus. Primārie ir pagrabi. Tie vairāk pasargā no sprāgstošiem lādiņiem, šķembām, bet nepasargā, ja ir tiešs bumbas trāpījums. Kā pašvaldība vairāk izstrādāsim civilās aizsardzības plāna sadaļu par informēšanu: kas jāklausa, kādas komandas varētu būt, kurp doties.

Dz.P.: – Informēšanai ir arī sirēna, un tā tiek pārbaudīta divreiz gadā. Ja atskan, jāieslēdz masu saziņas līdzekļi, kur tiks pateikts, kādēļ tā skan. Sliktākajā gadījumā Valsts un pašvaldības policija pa megafonu teiks, kas jādara, kur jāpūlcējas.

Mans uzskats: daudzdzīvokļu māju pagrabi nav diez cik droši. Ja māju bombardē, cilvēki paliek pagrabā. Bet bumbu patvertnē jābūt vismaz divām izejām. Jābūt arī ūdenim, gaisam. Tas nav tik vienkārši. Man kādā prezentācijā bija iespēja iepazīt pētījumu: 80% cilvēku evakuētos paši, 16% paliktu, jo negrib mājas pamest.

Pirms kāda laika informācija par

72 stundu somu bija ļoti izplatīta. Cik daudz tā mainījusi cilvēku domāšanu, rīcību?

R.A.: – Sākumā interese bija milzīga: skrēja pirt nepieciešamo un vakarā pakoja somu. Tagad mediji, portāli par karu neraksta tik daudz, cik sākumā. Nedomāju, ka šādai somai jābūt noliktai stūrī. Tām lietām jābūt pieejamām mājā vai pagrabā, lai krīzes gadījumā somu var salikt. Jābūt sarakstam, kas jāņem līdzi. 72 stundu soma domāta brīdim, kad cilvēkiem jāpārvietojas. Mājās tās saturs nepalīdzēs.

Dz.P.: – Krīzes gadījumā jāieklausās, ko saka militāristi. Domāju, ka viņu teiktajam būs lielāks respekts nekā tad, ja to teiks kāds cits.

A.R.: – Ir labi, ja svarīgu informāciju ik pa laikam atgādina. Zinu cilvēkus, kuriem šī soma mājās ir sakārtota. 72 stundu buklets nosauc lietas, kas jāsaliek pa rokai, arī blociņš, pildspalva, telefona numuri utt. Mobilo sakaru var nebūt!

Kas civilās aizsardzības organizēšanā valstī un novadā ir lielākās problēmas?

A.R.: – Ierobežots finansējums. Komisija sanāk pēc vajadzības. Pavasarī

pirms potenciālajiem plūdiem sanākam kopā un to pārrunājam. Kopā esam nākuši arī Ozolu kūdras purva ugunsgrēka dēļ.

Vai sociālie mediji (feisbuku, tviteris u.c.) civilajā aizsardzībā ir palīgs vai drauds?

R.A.: – Abi varianti. Palīgs tajā ziņā, ka palīdz apziņot. Drauds ir dezinformācija, kas var radīt apdraudējumu. Sociālie mediji nebūtu pamata izziņošanas kanāls – tāda būtu šūnu apraide. Skolās bērniem vajadzētu mācīt, ko drīkst ievietot sociālajos medijos un ko ne.

Dz.P.: – Ukrainā karš ir pusotru gadu, un tur vēl tagad iedzīvotāji jābrīdina, ko nevajag sociālajos tīklos ievietot.

E.B.: – Cilvēkiem jāieslēdz paškritika, jāizvērtē, kura informācija ir pareiza un kura ne.

A.R.: – Esmu pārliecināts, ka skolās to šobrīd māca, izskata piemērus. Sociālie mediji ikdienā ir viens no saziņas kanāliem, jo liela sabiedrības daļa dzīvo internetā. Ja tā viņus var sasniegt, tas ir jādara, lai informāciju nodotu. Pieredze rāda, ka situāciju risināšanā jāspēj pielāgoties.

Izmaiņas aktos, mācības, informēšana

Ināra Mūrniece, aizsardzības ministre:

– Saskaņā ar Civilās aizsardzības un katastrofu pārvaldīšanas likumu Iekšlietu ministrija ir atbildīgā, kas koordinē civilās aizsardzības sistēmas attīstības plānošanu un darbību un atbilstoši rīkojas katastrofas un draudu gadījumā, savukārt Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests izstrādā valsts civilās aizsardzības plānu. Iespēju robežās Aizsardzības ministrija un Nacionālie bruņotie spēki šajos jautājumos atbalsta Iekšlietu ministriju.

Krievijas iebrukums Ukrainā un

brutālais karš pret šo valsti un tautu ir satricinājis pasauli un pilnībā mainījis drošības situāciju mūsu reģionā. Latvija no Ukrainas pieredzes mācās un dara to ļoti strauji. Arī mēs apzināmies, ka apdraudējuma gadījumā svarīga būs visas sabiedrības gatavība un zināšanas, kā rīkoties. Tāpēc ministrija strādā pie visaptverošas valsts aizsardzības sistēmas, kurā katrs no mums – iedzīvotāji, pašvaldības un valsts iestādes, uzņēmēji – zina, kā rīkoties. Pēc Krievijas iebrukuma Ukrainā ministrija aktualizēja gatavību karam, piemēram, lai

nodrošinātu valstij būtisku nozaru darbības un pakalpojumu nepārtrauktību, organizēja mācības, iespējējot ar karu saistītus scenārijus, informēja sabiedrību un veicināja tās noturību pret jebkādam krīzēm. Īpaša uzmanība tika pievērsta valsts pārvaldes, pašvaldību un dienestu darbības nepārtrauktībai, t.sk. preventīvajiem darbiem un tam, lai sagatavotos iespējamajiem scenārijiem, lai būtu kiberdrošība, resursu krājumi.

Ieviestas izmaiņas tiesību aktos, piemēram, noteikts, ka sadarbības teritorijas CA plānā jāiekļauj

sadaļa par rīcību kara, militāra iebrukuma vai to draudu gadījumā. 2022. gadā stājās spēkā regulējums par Zemessardzes apakšvienību izveidi kritiskās infrastruktūras objektos, lai garantētu to drošību un aizsardzību, kā arī būtiskas valsts funkcijas krīzes situācijās.

Par patvertnēm atbildīgā ir Iekšlietu ministrija. Tā strādā, lai varētu būvēt jaunas un pielāgotu pašreizējās. Tā kā bumbu patvertnēm būvnormatīvi prasības nenosaka, tiek izstrādāts jauns normatīvs par atbilstošām prasībām. Tas ir Ekonomikas ministrijas pārziņā.

Tiek organizētas valsts apdraudējuma pārvarēšanas mācības. Aizsardzības ministrija sadarbībā ar Zemessardzi kopš 2020. gada rīko mācības pašvaldību CA komisijām, kurās iesaistīti arī Iekšlietu ministrijas pārstāvji.

Pērn ministrija organizēja ap 20 lekciju par 72 stundu gatavību, krīzes somas saturu un rīcību krīzes situācijā. Turpinām lekciju ciklu vidusskolās *Kā mēs sargājam Latviju*. Nozares ziņu portāls *Sargs.lv* publicē aizsardzībai un drošībai veltītu raidierakstu sēriju *Droši ir zināt*.

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par materiāla saturu atbild laikraksts *Kurzemnieks*.

MAF
Mediju atbalsta fonds

Inta Jansone, Daiga Bitiniece, Amanda Gustovska, Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kāds briesmas var draudēt mūsu novadā? Ko jūs darītu, ja dzirdētu trausmes signālu? Vai zinātu, kurp doties?

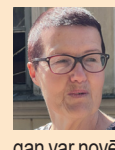
Aija Ozoliņa, turlavniece:

– Grūti teikt. Dzīvoju laukos, individuālā saimniecībā, prom no pagasta un pilsētas centra, tāpēc visas briesmas mani apdraud daudz mazāk. Ja sāktos karš, būtu slikti – muku pagrabā. Dabas katastrofas gan, šķiet, man nedraud. 2000. gadu sākumā bija neliela zemestrīce – mājās skapis sakustējās, taču tas arī viss. Skatījos, lai skapis neuzgāžas pašai virsū. Ja pārplūdis Venta, domāju, līdz manai saimniecībai ūdens neatnāks. Ugunsgrēks gan var sākties jebkurā laikā – tas ir lielākais drauds. Tad jāzvana ugunsdzēsējiem. Vienu reizi esmu viņus izsaukusi: dedzināju žagaru čupu, laiks bija mierīgs, taču beigās skatos, ka dzirkstele ieskrējusi blakus esošajos baļķos, kas dūmo. Izsaucu ugunsdzēsējus, viņi visu apdzēsa, un es dabūju rājienu. Ja dzirdētu trausmes signālu, kāds tuvinieks droši vien atsūtītu īsziņu, informējot, kas noticis. Kur doties, es nezinu. Domāju, ka labāk katram palikt mājās un lielā pūlī nepulcēties.

Māris Bergs, celtnieks:

– Lielākās briesmas ir krievu iebrukums. Par to ir bažas. Kas jādara? Jāiet karot! Nav ne jausmas, ko darītu, ja dzirdētu sirēnu. Vispirms paskatītos sociālajos tīklos, kāpēc sirēna ieslēgta. Dabas katastrofas mums nedraud, un tādas nav bijušas, vismaz es neatceros. Ugunsgrēki gan varētu draudēt sausā, karstā laikā. Varētu degt kūla, meži. Tad jāņem šūtenes un jāiet dzēst.

Silvija Ervika, tehnikā darbiniece skolā:

– Šobrīd lielākie draudi ir sausums un ugunsgrēks. Ja redzētu dūmus, sauktu dzēsējus. Kara draudi, domāju, mums nav aktuāli un dabas katastrofas arī ne. Lielus ugunsgrēkus pati redzējusi neesmu. Kūlas dedzināšanu gan var novērot ik gadu vai par to dzirdēt, taču šogad vēl neesmu manījusi. 2000. gadu sākumā atceros, ka bija neliela zemestrīce. Sabīties nepaspēju. Ja dzirdētu sirēnu, ieslēgtu radio vai meklētu internetā, kas noticis un kā jārikojas – uz kuru pusi jāmūk.

Kristaps Brīze, dzīvo Dānijā:

– Man tiešām nav ne jausmas. Dabas katastrofu mums nav bijis, un to mazo zemestrīci pirms 20 gadiem par nopietnu uzskatīt nevar. Vienīgi ugunsgrēkus – to draudi katru gadu palielinās. Pats gan neesmu manījusi, ka kaut kur nopietni degtu. Šķiet, ka daudzi dara visu, lai to nepieļautu. Kara draudī jau ir vienmēr. Ja dzirdētu trausmi, skatītos televīziju, klausītos radio. Kurp doties, noteikti nezinātu, taču gan jau tiktu paziņots.

Uldis Mednis, celtnieks:

– Vienīgais drauds varētu būt ugunsgrēki. Dabas katastrofas noteikti nedraud. Esmu pilsētnieks. Ja manītu uguni vai dūmus, zvanītu ugunsdzēsējiem un, ja redzētu, ka pats vēl varu ko līdzēt, pats arī dzēstu. Dzirdot trausmi, ieslēgtu radio un skatītos telefonā. Ja tā būtu mācību trausme, tad ziņu nebūtu, taču, ja ne, noteikti būtu kāda ziņa, kas noticis un kā jārikojas. Ja atrastos Kuldīgā, zinu, ka jādodas uz Pilsētas laukumu, bet, ja mājās, – uz tuvāko pagrabu.

Dagnija Dziesma, biroja darbiniece:

– Kaut vai neliela iespējamība ir jebkādam briesmām un katastrofām. Vismazākā droši vien ir zemestrīcei un tornado. Karš, ugunsgrēks un plūdi varētu būt lielākie draudi. Venta mēdz pārplūst, un ugunsgrēki Kuldīgā vienu brīdi bija ļoti bieži. Skrundas pusē šogad bija meža ugunsgrēks. Pati to redzējusi neesmu. Ja dzirdētu sirēnu, ieslēgtu radio, televizoru un informāciju meklētu mobilajā telefonā. Kur būtu jādodas, nezinu.

Karš mainīja rakstnieces balsi

„Bija nakts, nevarēju gulēt. Bija ļoti bail, un es ar rokām apķēru krāsni. No tās nāca siltums, un tas mani kaut nedaudz nomierināja,” par pirmajām naktīm pēc Krievijas iebrukuma Ukrainā stāsta rakstniece ROKSOLANA ŽARKOVA, kura maijā uzturējās Starptautiskajā Rakstnieku un tulkotāju mājā Ventspilī un tikko ir devusies atpakaļ uz mājām Ļvivas apgabalā.

SMAGAS PRIEKŠNOJAUTAS

Rakstnieki ir jūtīgi cilvēki, iespējams, tāpēc Roksolanai jau pirms pagājušā gada 24. februāra bija spēcīga priekšnojautā, ka tuvojas kas slikts. Viņa stāsta, ka uzaicināta martā piedalīties ukraiņu kultūras dienās Azerbaidžānā, taču dvēselē bijis nesaprotams nemiers, un viņa tomēr atteikusies braukt, kaut arī paziņas mēģinājuši pierunāt. Jau kuru reizi skanējušas ziņas par iespējamo karu, un tas nevienam nešķītis nekā jauns. Līdz galam jau neviens tam nav ticējis. Tomēr Roksolana klausījusi sirdsbalsij un nav braukusi.

Priekšnojautas pastiprinājuši neparasti sapņi. Vienu nakti rakstniece redzējusi plašu lauku, kurā ir ļoti daudz helikopteru. Lidostā ar koferiem sēdējusi un it kā lidojumu gaidījusi ukraiņu dziedātāja Džamala. Arī Roksolana gribējusi lidot, bet viņai atbildēts, ka neviens nekur nelido. Citu nakti sapnī redzējusi zemē mētājamies daudz apģērbu. Sieviešu, vīriešu un bērnu drēbes – visas ar asins traipiem. No rīta pamodusies un mammai sacījusi, ka kaut kas nav labi, taču mamma atbildējusi, ka šādi sapņi var rādīties, ja daudz skatās televizoru. Tad bijusi parasta diena, un Roksolana vakarā aizgājusi laikus gulēt. Sliktus sapņus vairs nav redzējusi, taču tad pienācis rīts. Un tas bijis 24. februāris. Jau agrā rītā gan viņa, gan mamma no radio un televīzijas uzzinājušas, ka Ukrainā sācies karš. „Bija tāda panika! Es vācu mantas, nevarēju atrast pasi... Mamma dzēra zāles,” atceras rakstniece. Taču projām viņas nedēvas. Kopš kara sākuma pagājis vairāk nekā gads, un viņas dzīvo savās mājās ciematā Laņi, kas atrodas Ļvivas apgabalā.

Roksolana dzīvo divatā ar mammu, kurai veselības problēmu dēļ vajadzīga palīdzība. Mamma pēc kara sākuma izlēmusi, ka nekur nedosies un pieņems likteni, kāds tas būs. Viņai ir grūtības staigāt, tāpēc arī tad, kad skan trauksmes sirēnas, uz pagrabu viņa nedodas. Saprotot, ka mammu vienu neat-

Roksolanas Žarkovas rezidence Ventspilī Rakstnieku mājā jau beigusies – viņa devusies atpakaļ uz mājām Ukrainā. Rakstniece atzīst, ka jaukas atmiņas par šeit pavadīto laiku paliks uz visu mūžu.

stās, arī Roksolana palikusi. Ļvivā un tās apkārtnē ir diezgan droši, taču karš nevienam drošības garantijas nedod. Netālu no Ļvivas dzīvojamajai mājai uzkrītusi daļa no pretgaisa aizsardzības sistēmas notriektas raķetes. No mājas nav palicis pāri nekā, četri cilvēki zaudējuši dzīvību.

BĒGLU STRAUMES

Kā saka Roksolana, kad sākās karš, viņa pazaudējusi rakstnieces balsi. Karš licis tai sarauties spazmās, nobloķēties. Viņa tāpat kā citi to vien darījusi, kā skatījusies televīzijas ziņas, sazinājusies ar draugiem, radiem, iesaistījusies, lai organizētu palīdzību citiem. Ļvivas virzienā plūdušas bēgļu straumes. Robeža ar Poliju daudziem bijusi ceļš uz Eiropu. Kad Roksolana stāsta, ka Polija bēgļiem atvērusi robežu, viņai

acīs sariesas asaras. „Varēja taču neatvērt. Kas tad ar cilvēkiem būtu noticis?” vaicā rakstniece. Februārī ārā bijis sals. Sievietes bēgušas ar bērniem, arī zīdaiņiem, bēguši cilvēki gados un ar veselības problēmām, ņemot līdzi to, ko nu kurš varējis paņemt. Daudziem līdzī mājdzīvnieki. „Ja nebūtu mūsu kaimiņu – Polijas – atbalsta, ja nebūtu jaudīga atbalsta no Eiropas Savienības un ASV, varbūt mūsu vairs nebūtu ne uz kartes, ne uz Zemes,” saka Roksolana.

SEKOJOT VARONIM

Līdz briesmīgajam karam rakstniecība bija kļuvusi par Roksolanas galveno nodarbošanos. 2018. gadā viņas stāsts *Baltijas ekspresis* ieguvis *Grand Prix* Ivana Čendeja vārdā nosauktajā Ukrainas īsās prozas konkursā: „Tas man bija kā grūdiens. Sāku ar rakstniecību nodarboties mērķtiecīgi, apzināties sevi kā rakstnieci,” saka Roksolana.

Mūsu tikšanās notiek Ventspilī Rakstnieku mājā, un viņa rokās tur grāmatu *Skrien, Eiridike!*, kas iznākusi pavisam nesen – aprīlī. Tajā publicēts arī *Baltijas ekspresis*. „Grāmatā ir divas daļas. Vienai esmu devusi nosaukumu *Zeme, otrai – Jūra*,” skaidro rakstniece. *Baltijas ekspresis* ir viens no stāstiem, kas vēsta

Šogad iznākušajā stāstu krājumā *Skrien, Eiridike!* viena no galvenajām tēmām ir kara traumas, migrācija, it īpaši sieviešu pieredze.

par Baltijas jūru, ko no dažādiem krastiem dodas apskatīt galvenais varonis – ukraiņu mākslinieks. Baltijas jūras krastos ir deviņas valstis, valodas, kultūras. Viņš tai tuvojas no dažādiem skatpunktiem.

Kad Roksolana iesākusi šo stāstu rakstīt, pati Baltijas jūru nebija vēl redzējusi. To viņa ieraudzījusi vēlāk – pagājušā gada rudenī – rakstnieku rezidencē Gdaņskā un tagad Ventspilī. Stāsta varonis, esot Latvijā, apmeklējis Rīgu, Liepāju un Kuldīgu, taču viņa pati tagad bijusi Rīgā un Ventspilī. „Viņš šeit bija pirms pieciem gadiem, es tagad. Viņš ir mākslinieks, tāpēc, iespējams, gribēja redzēt Kuldīgu, lai tur gleznotu, bet es esmu rakstniece – tāpēc esmu Ventspilī, jo šeit ir Rakstnieku māja. Man šķiet, ka mans varonis un arī es ieradāties pie jūras ar domām par pagātni un vienlaikus ar priekšnojautu par gaisu nākotni,” savu un stāsta varoņa ceļojumu salīdzina autore.

Viņas sapnis būtu Baltijas jūru redzēt vēl no citām perspektīvām. Rakstniecei šķiet, ka tā vilina radošus cilvēkus un pie tās cilvēki atbrauc tāpēc, lai gremdētos atmiņās. Viņi atved līdzi atmiņu bagāžu un, iespējams, atdod jūrai to, ko tālāk vest vairs negribas. Jūrai var atdot lieko, zinot, ka tas no jauna vairs neuzdzīgs un tiks aizskalots projām.

Ventspilī viņa diezgan bieži aizejot uz jūrmalu. Patīkot to redzēt gan no rītiem, gan vakaros. Tās esot ļoti atšķirīgas izjūtas. Rīts ir kā sākums, kad viss mostas jaunai dzīvei, bet vakaros līdz ar daudzajiem saulrieta krāsu toņiem varot izdzīvot tās izjūtas, kad kaut kas beidzas.

BALSS ATGŪŠANA

Grāmata *Skrien, Eiridike!* iznākusi šogad, tāpat rakstniece balsi ir atguvusi. Kā tas notika? Autore stāsta, ka lūzuma punkts bijusi kāda diena pagājušā gada martā, kad uz Ļvivas dzelzceļa staci-

ju vedusi draudzenes mammu, kura vēlējusies doties pie meitas uz Čehiju. Stacijā redzētais bijis pamatīgs emocionāls satricinājums. Ļoti daudz izmisušu cilvēku – vieni raud, citiem ir slikti, vēl citi pārguruši, jo visu ceļu vilcienā stāvējuši kājās. Šajā burzmā Roksolana dzirdējusi dialogu pie biļešu kases. Jauna meitene piesteigusies un prasījusi biļetes, nosaucot vairākas vietas, uz kurām varētu doties. Viņai atbildēts, ka biļešu vairs nav: visas izpārdotas, varbūt būs rīt, parīt. Tad meitene sacījusi, lai iedod vienalga, kādu. Kad kasie-re pārjautājusi, uz kuriem, viņa atbildējusi apmēram tā: „Es nezinu, kur. Uz turieni, uz kuriem biļeti var nopirkt...”

Pēc piedzīvotā Roksolana uzrakstījusi stāstu *Viena stacijā*. Viņas balss atdzīvojusies – autore atradusi jaunu jēgu. „Sapratu, ka nedrīkst tikai raudāt, žēlot sevi, baidīties par tuviniekiem. Ir jāraksta, jāfiksē cilvēku dzīve te pat līdzās,” saka rakstniece. Viņa pieraksta un uzklauša dzīvesstāstus no sievietēm, kurām ir kara cirstas traumas, un veido par to dokumentālas publikācijas, tāpat šo pieredzi transformē prozas darbos, sieviešu traumatiskos pārdzīvojumus pēta mākslas tekstos, aktualizē jautājumus, kas saistīti ar karu, traumām, migrāciju, bēgļiem, tāpat robežu problēmu analizē literatūrā un mākslā. Šī tēma stāstu krājumā kļuvusi par vienu no galvenajām.

Stāsts *Kaleidoskops*, kam pamatā ir kādas ukraīnietes kara laikā gūtā trauma – izvarošana, Polijā ieguvis 2. vietu konkursā, ko saistībā ar karu Ukrainā organizējis Literatūras institūts. Konkurssā varēts iesniegt gan dokumentālus stāstus, gan daiļliteratūru. „Tā mērķis bija gan fiksēt reālu cilvēku traumatisko pieredzi, gan parādīt, ka arī literatūra šīs tēmas atsedz,” skaidro rakstniece. Viņa ir pateicīga, ka organizatori plāno šos darbus publicēt izdevumā poļu valodā.

Roksolana turpina uzklaut ukraiņu sieviešu stāstus par bēgšanu no kara, par sāpīgo pieredzi. Arī būdama Ventspilī, viņa runāja ar ukraīnietēm, kuras pagaidu patvērumu radušas šeit. Rakstniece turpina to fiksēt un uzklaut, lai pēc tam šiem stāstiem piešķirtu balsi, ietērptu vārdos un dalītos ar lasītājiem. Cerot, ka pasaule sadzirdēs.

Publikāciju atbalsta *Nordic Culture Point*.

Līga Gabrāne
Roksolanas Žarkovas
feisbuka profila un
autores foto

ROKSOLANA ŽARKOVA

- Ukraiņu rakstniece, esejiste, literatūrkritiķe, filoloģijas zinātnieka kandidāte.
- Feministe, sieviešu rakstniecības pētniece.
- Absolvējusi Ivana Franko Ļvivas Nacionālās universitātes Filoloģijas fakultāti.
- Daudzu Ukrainas un starptautisku literāro un mākslas konkursu dalībniece, fināliste un uzvarētāja. Vairāku literāru balvu ieguvēja.
- Dzejas krājumu *Klausieties jūrā: tikai ticēt sev* (2015), *Rokas-vārdi* (2017), *Visi mani putni* (2019), stāstu un romānu autore. Debijas romāns *Nuļ cilih, nuļ desjatih* (2021) uzvarēja Hrihori Tjučunika vārdā nosauktajā Ukrainas literāro darbu konkursā un iekļuva Ukrainā izdoto labāko grāmatu sarakstā 2021. gadā (pēc Ukrainas PEN kluba datiem).
- Pateicoties Ziemeļvalstu Ministru Padomei, R.Žarkova maijā uzturējās Starptautiskajā Rakstnieku un tulkotāju mājā Ventspilī.

Viršiem prieks dejot un būt kopā

Skrundas senioru deju kolektīvs *Virši* šoruden svinēs 20. jubileju. Tā pastāvēšanas laikā bijuši vairāki vadītāji, bet gadus piecus to vada kultūras nama direktore Dita Nuņēvica. Dalībnieki ar nepacietību gaida 2. jūliju, kad brauks uz lielo notikumu – Dziesmu un deju svētkiem Rīgā. Izbraukšana paredzēta agri svētdienas rītā, jo jāpagūst uz gājienu, kas galvaspilsētā sāksies 10.00.

20 GADOS ČETRI VADĪTĀJI

Deju kolektīva izveide saistīta ar to laiku, kad nodibināts senioru klubīš *Skrundas ceriņi*. Tā vadītāja bijusi skolotāja Irēna Jeromanova, viņa rosinājusi piedalīties sabiedrības dzīvē un arī dibināt kori un deju kopu. Tā tapis gan senioru koris *Novakars* (tagad *Skrunda*), gan deju kolektīvs *Virši*. Šis nosaukums dots kā asociācija ar rudeni, kas cilvēka mūžā iezīmē tos gadus, kad vairs neesi tik jauns un plaukstošs kā pavasarī un vasarā. 20 gadus bijuši četri vadītāji: Egils Augstmanis, Austra Osvalde, Agris Silis un D. Nuņēvica.

Dejotāja Dzidra Vjaksas *Viršos* ir no pirmsākumiem. „10. oktobrī būs 20. jubileja. Kad sāku dejot, biju viena no jaunākajām, bet tagad esmu vecākā. Kad kolektīvs nodibinājās, bija tikai četri dejotāju pāri, tāpēc lielos pasākumos nevarējām piedalīties. Taču piestrādājām pie tā, lai dejotāju tomēr būtu vairāk,” stāsta Dz. Vjaksas. Senioru kolektīvam vienmēr jārēķinās, ka dalībniekiem var būt tādas veselības problēmas, kuru dēļ dejušanu var nākties pārtraukt. Sapulcēt vajadzīgo skaitu palīdz tas, ka dalībnieki brauc arī no tuvējās apkārtnes. Īpaši liels atspaidis ir Nīgrandes pagasta Kalnu dejotāji. Tagad *Skrundas Viršiem* pievienojušies jau trīs pāri no Kalniem nepilnu 30 kilometru attālumā. Kalnos arī ir savs kolektīvs, taču tajā dejotāju par maz, lai varētu piedalīties Dziesmu svētkos.

Ausma Ozola-Rolava deju pāri ar vīru Aivaru Rolavu, viņi no Kalniem brauc septiņo gadu, un kopā ar *Viršiem* šie būs otrie Dziesmu svētki. Ausma stāsta: „Mums ar vīru patīk dejot, patīk būt kopā ar citiem, sadancot. *Virši* ir tāds kolektīvs, kurā mums patīk būt un deju prieku izjust arī kopā ar citiem kolektīviem. Man palaimējies, ka arī vīram patīk dejot, līdz ar to tas ir mūsu ģimenes hobijs.” Ausma kopā ar Gunitu Strodi pilda kolektīva prezidenta pienākumus: pirmā organizē to, kas attiecas uz Kalnu dejotājiem, otra atbildīga par skrundeniekiem.

Gunita un Vilnis Strodi *Viršos* ir 13. gadu. Stāsta Gunita: „Sākumā dejušana bija mans vaļasprieks, taču pierunāju arī vīru. Tagad viņš tajā piedalās un ir priecīgs, ka mēs dejojām.”

CEĻŠ NEBIJA VIEGLS

„Viegli nebija. Trūka dejotāju. Pēc kovida atkal saaicināt kopā un dejot bija liels izaicinājums. Tomēr sarosījāmies un to izda-

Skrundas senioru deju kolektīvs *Virši*: dalībnieces Arta Strazdiņa, Laima Kukule, Aina Skrīvere, Dzidra Vjaksas, Santa Lauriņa, Ausma Ozola-Rolava, vadītāja Dita Nuņēvica, Gunita Strode, Ilvija Gredzena un Ieva Ķēde; dejotāji Jurgis Zālītis, Jānis Kukulis, Imants Tuleiko, Imants Ķēde, Valdis Lauriņš, Aivars Rolavs, Vilnis Strods, Jānis Gredzens un Ādolfs Gašpuitis.

rījām,” saka kolektīva vadītāja D. Nuņēvica. Dz. Vjaksas skaidro: „Senioriem repertuārs nav plašs, taču pirms Deju svētku skates mēģinājumi notika ļoti bieži – trīs reizes nedēļā. Ieguvām otro pakāpi – varbūt tas nav izcils sasniegums, bet esam priecīgi, ka varēsīm Dziesmu svētkos piedalīties. Dejosim trīs dejas: *Rotā, saulīt, rietēdama, Es redzēju visu jūru un Svinīgais solis*.” G. Strode atzīst: „Diezgan grūts mums bija ceļš uz Dziesmu svētkiem, lai nokomplektētu astoņus pārus, kas ir nepieciešamais skaits, lai varētu piedalīties, taču mums izdevās. Skati esam izturējuši un ļoti, ļoti priecīgi.”

ATSKAITES PUNKTS

Rīgā *Virši* piedalīsies deju lieluzvedumā *Mūžīgais dzinējs* 8. jūlijā *Daugavas* stadionā, stāsta D. Nuņēvica. Uzvedums, kurā būs vairāk nekā 15 tūkstošu dejotāju no visas valsts, iecerēts kā veltījums izziņas kārei un mūžīgiem izaugsmes meklējumiem, dejas un stāstos atainojot dažādu laiku Latvijas apeļotāju pieredzēto, sajūsto un secināto. Lieluzvedumā iekļautas 33 dejas, no tām 13 ir godalgotas jaunrades

dejas un septiņas – no skatuviskā zelta fonda.

D. Nuņēvicai šie būs pirmie Dziesmu svētki kopā *Viršiem*, taču pašai sestie, jo kopš skolas laikiem Dita gan kori dziedājusi, gan jauniešu kolektīvā dejojusi, pēc tam to arī vadījusi. „Manuprāt, Dziesmu svētki kolektīvu darbībai ir labs atskaites punkts. Ir lieli svētki, uz kuriem visi kopā gatavo repertuāru, ir kopības izjūta. Patriotisms, latviskums, kas ikdienā pieklibo, šādos svētkos izpaužas visos simt procentos.

„Dziesmu svētki – tas ir piedzīvojums, prieks, asaras, lepnoms. Pilnīgi viss! To sajūtu neviens nevar atņemt, tāpēc es tur dodos.”

Tad sajūtam piederību savai valstij, kultūrai. Manuprāt, tas ir svarīgākais,” par svētku nozīmi saka kolektīva vadītāja.

Dz. Vjaksas tautas dejas deju kopš jaunības, kad mācījies Rudbāržu vidusskolā: „Man šie būs kādi sestie Dziesmu svētki,

bet ar *Viršiem*, ja nemaldos, ceturkie. Kad sešus gadus dzīvoju Valmierā, arī tur dejuju, un mēs braucām uz Dziesmu svētkiem. Man ļoti patīk atmosfēra, kāda valda Rīgā. Jaunībā mums bija jāņem līdzi ļoti daudz tērpu: trīs latviešu, tad vēl igauņu, krievu, lietuviešu. Tagad ir daudz vienkāršāk – mums kā senioru kolektīvam ir viens *Skrundas* tautastērps, un ar to uzstājamies. Taču tērpi ir jauni un skaisti.” *Virši* deju *Skrundas* tērpos, taču padomāts arī par to, lai visi būtu atpazīstami un vienoti izskatītos mēģinājumos, proti, būs sporta tērpi, uz kuriem rakstīts kolektīva nosaukums.

DEJU VISA ĢIMENE

Dz. Vjaksas Dziesmu svētkos satiks savus bērnus un mazbērnus, kuri *Skrundā* nedzīvo, bet pārstāvēs citus deju kolektīvus: „Man deju visa ģimene.” Iecerēts satikties un kopā nofotografēties. Runājot par deju lieluzvedumu, Dzidrai šķiet apbrīnojami, kā organizatoriem un kolektīvu vadītājiem izdodas panākt to, lai daudzie tūkstoši saskaņīgi un skaisti izdejo krāšņo programmu.

A. Ozola-Rolava atzīst: „Dzies-

mu svētki, protams, ir brīnišķīgi. Tā ir kulminācija sirdspriekam piecu gadu garumā.” G. Strode saka: „Dziesmu svētki – tas ir piedzīvojums, prieks, asaras, lepnoms. Pilnīgi viss! To sajūtu neviens nevar atņemt, tāpēc es tur dodos. Es nevaru tikai skatīties, kā deju citi, man gribas būt uz skatuves. Tā jau saka: ja tu sēdi zālē un, skatoties koncertu, jūti, ka gribas tur būt pašam, tad jāiet un jādejo.”

Paredzēts arī brīvais laiks – būs iespēja apmeklēt citus svētku pasākumus. „Dzīvosim tur draudzīgi un jautri, un par gulēšanu nav ko īpaši domāt. Taču tas ir ļoti jauki,” saka Dzidra.

No *Skrundas* 2. jūlijā uz Dziesmu svētkiem dosies trīs kolektīvi: senioru deju kolektīvs *Virši*, senioru koris *Skrunda* un sieviešu koris *Sonante*. Kopā ar tiem brauks arī Rudbāržu folkloras kopa *Kamenīte*, kas ir agrākā *Skrundas* novada kolektīvs, stāsta D. Nuņēvica. Vēl līdz tam 23. jūnijā *Virši* deju Jāņos *Skrundā*, savukārt pēc Dziesmu svētkiem gatavosies 20. jubilejai.

Līga Gabrāne
Lailas Liepiņas foto

PASAUĻĒ

Kas tā par vietu? 21. kārtā

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Dažkārt to dēvē par pasaules opālu galvaspilsētu, jo tajā iegūst daudz dārgakmeņu. Pilsēta slavena ar mājvietām zem zemes, bāriem, baznīcām, ko angļiski sauc *dugout (zemnīca)*, kas šādi uzbūvētas svelmainā karstuma dēļ – vidējā temperatūra svārstās no 36°C dienā līdz 20°C naktī. Janvāris ir gada karstākais mēnesis, un dienā temperatūra bieži sasniedz 42°C. Kalna nogāzē augšne ir tik stabila, lai telpās varētu izveidot milzīgus griestu laidumus. Dažas savrupmājas ir pat 450 m² zem zemes. Domājams, ka pilsētas nosaukums cēlies no aborigēnu vārda *kupa-piti*, kas nozīmē *baltmataina bedre*. 2016. gada tautas skaitīšanā te bija 1762 iedzīvotāji. Pilsēta dibināta tikai pēc 1915. gada, kad Vils Hačisons atklāja pirmo opālu. Apkārtņē ir daudz savvaļas dzīvnieku, piemēram, ķenguri, valabiji, emu, smilšu goanas, ķirzakas un dažas čūsku sugas.

Atbildi gaidām līdz 15. jūnijam 11.00 e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

20. kārtas atbilde: Menas sala, Apvienotās Karalistes kroņa īpašums.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Vineta Kondraņicka, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Inese Midrijāne, Ingars Neimanis, Indra Grandava, Rasma Stepe.

Konkursu atbalsta veikals *Cikāde*.

ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 15. jūnijam 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Kur notiks Permakultūras meža festivāls?

Atbilde: gada sākumā Kuldīgas novadā reģistrētas 16 ģimenes ārstu prakses.

Pareizi atbildējuši: Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Daina Gerente, Gunta Folkmane, Ingars Neimanis, Rasma Stepe.

Konkursu atbalsta veikals *Pindzele*.

IEVĒRĪBAI! Konkursu uzvarētāji tiek noteikti reizi ceturksnī.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papēlīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas novadā.

KULDĪGAS
NOVADA
MUZEJS

Atbildi līdz 15. jūnijam 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

20. jautājuma atbilde: Pelču pils.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Valdis Dadzis, Gunta Folkmane, Jānis Laizāns, Maija Viļuma.

ATRODI TEIKUMU!

Meklējiet pilno teikumu *Kurzemniekā* un atbildes līdz 15. jūnijam 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

6. jūnija laikrakstā: „Cilvēki pārmaiņas nemīl...”

Atbilde: „Iesākām izsaukt arboristu vai nogaidīt, jo briesmas nedraud, – varbūt (kaķis) nokāps.”

Pareizi atbildējuši: Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Rasma Stepe.

MANS DĀRZS

Vaļasprieks visai dzīvei

Zane Lase strādā Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā par angļu valodas un tūrisma moduļu skolotāju. Audzēkņi visi kā viens par skolotāju Zani varētu teikt, ka viņa ir izpalīdzīga, draudzīga un apbrīnojami čakla. Ar aizrautību arī kopj savu dārzu Īvandes pagastā.

SMUKUMDĀRZS UN ĒDAMDĀRZS

„Savu tagadējo dārzu kopju jau gadus septiņus. Bet kāds dārzs man ir bijis vienmēr. Esmu audzējusi, piemēram, zemenes. Kad dzīvoju Kuldīgā, arī tad bija dārzs – audzēju dārzenus, ogas, puķes. Man ir smukumdārzs un ēdamdārzs. Smukumdārzā audzēju pamatā ziemeļcietai. Ir hostas, peonijas, flokši, astilbes, īrisi, lilijas – nu, tādas īstas latviešu pamatvērtības, bet pa vidu arī kas modīgāks. Kolekcija iznāk paliela: perovskijas, rodžersijas, pulksteņnītes, sirdspuķes, eiforbija, ligulārija un citas. Pavasarī priecē sīpolpuķes, kad cita nekā vēl nav. Ir arī dekoratīvie krūmi apjomam un formām: hortenzijas, klinšrozītes, spirejas, deicija, arī magnolijas. Koki saglabāti vecie, taču jaunie pamazām aug un pēc gadiem priecēs. Dārzs ir ļoti jauns un pilnbriedu vēl gaida, taču savs skaistums tajā atrodams katrā laikā. Stādi tiek iegādāti audzētavās, tirdziņos, taču daudzi iemainīti vai atdāvināti no citiem dārzu mīļotājiem. Man tur atrodas arī galds, uz kura patīk brīvdienās ēst pusdienas un izbaudīt skaisto dabu.

Savukārt ēdamdārzā audzēju lauka tomātus, burkānus, kāpostus, bietes, gurķus, dažādas ogas, kas ļoti jāsargā no briesmīgajām salnām. Šogad tās dārzu nesaudzēja. Pa skujū taku aizgāja cukīni, sviesta pupiņas un rodžersijas. Neko darīt – vēl visu var paspēt iesēt vai iestādīt no jauna.”

ATPŪTA NO SKOLAS

„Dārza kopšanu es nesauktu par darbu, drīzāk par atrašanās brīvā dabā. Tā ir atpūta no skolas darba. Man ļoti

„Man dārzs ir kā atpūta no skolas darba,” saka Kuldīgas tehnikuma skolotāja Zane Lase.

RECEPTE

Asais tomātu džems (mērce)

Sastāvdaļas: 400 g paprikas, 800 g tomātu, 3–4 čili pipari (kāda sēkla arī), 6–8 ķiploku daivas, 50 ml (1/4 glāzes) 9% etiķa, 300 g ievārījuma cukura, 2 tējķ. oregano (raudenes), 2 tējķ. sāls.

Tomātus bez mizas sagriež, liek katlā, pievieno sasmalcinātu čili un ķiplokus, sagrieztu papriku, sāli un oregano. Vāra 40 min., pa reizei apmais. Beigās pieber cukuru un vēl pavāra 7 min., pielej etiķi. No trim porcijām iznāk trīs litri.

patīk, ka puķes atšķirībā no cilvēkiem pretī nerunā: paliek vietās, kur iestādītas, un neko sliktu nedara, ir paklausīgas.” Viss, kas saudzēts ēdamdārzā, tiek konservēts vai nonāk saldētavā. Visgardākais esot asais tomātu džems – der visam, un to var ēst karotēm cauru gadu.

NEPARASTS ATGADĪJUMS

„Pagājušajā gadā tieši zemeņu dobītē piedzima mazs zaķītis. No sākuma bija pūkās satinies, kā māte to iepakojusi. Tā, lēnām augot, tur dzīvoja visu vasaru un, rudenim nākot, pārvācās uz mežu.”

Uģis Knops (Jauno žurnālistu skola)
Zanes Lases arhīva foto

PĀRDOD

Vieglās automašīnas **PIEKABI**.
Tālr. 26995383.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**. Ilgi deg, mazs pelnu atlikums, 260,96 EUR par paleti. Tālr. 20331463.

SIA **AJG plus** pārdod sazāgētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Pārdod ar piegādi sausu, skaldītu **MALKU**, 3 m garu malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 29254530.

Pārdod skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 25607959.

Pašaudzētu **CŪKGAĻU** ar piegādi. Tālr. 29580000.

Muižkalna saimniecība piedāvā **CŪKGAĻU**: puscūka 4,70, ceturtdaļa (aizmugure) 4,90, ceturtdaļa (priekša) 5,10. Varam arī sadalīt. Piegāde bez maksas. Andrejs. Tālr. 20006664.

SMILTI, GRANTI, šķembu maisījumus ar piegādi. Tel. 28443377, 29442809.

MELNZEMI, TRŪDZEMI. Tālr. 29254530.

DĀRZĀ

Ārija Rudlapa,
agronome

No 13. līdz 20. jūnijam

13. jūnijs. Lapu diena. Ne-liela cerība, ka debesis varbūt apžēlosies un sūtīs lietu; ja ne, tad jāizmanto citi ūdens resursi un jālaista, kā var. Var iesēt no jauna salātus, dilles un citus zaļumaugus. Varbūt arī zāli, zaļbarības un zaļmēslojuma augus. Skābenēm, rabarberiem, maurlokiem apgriez ziednešus un vecās lapas. No konteineriem stāda dobēs hostas, dekoratīvās stiebrzāles un citus krāšņumaugus ar izteiksmīgu lapojumu. Kārtīgi jāsalaiša gan pirms, gan pēc stādīšanas.

14., 15. jūnijs. Augļu dienas. Vajadzētu lasīt zemenes un sākt veidot ziemas krājumus. Taču šogad pavasaris tāds gauss un auksts, tāpēc ogas laikam būs tikai retajam dārzkopim. Pēdējais laiks vākt rabarberu

PĒRK

Vietējais mežsaimniecības uzņēmums pērk visu veidu **MEŽA ĪPAŠUMUS** – izcirtumus, jaunaudzē, briestaudzes. Interesē dažāda lieluma platības. Augstākā cena reģionā. Tālr. 25731315.

Pērk izcirstus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), jaunaudzē, zemi. Tālr. 28282021.

Pērkam **MEŽA ĪPAŠUMUS**, cena: 1500–10000 EUR/ha. Tālr. 26360308.

Pērku mežu, lauksaimniecības **ZEMI**. Tālr. 29386009.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

VAJADŽĪGI

SIA *Rietumu būvniecība* (reģ. nr. 41203068543) piedāvā darbu **APMETĒJIEM** kaļķa apmetuma fasādes remontā un apdares darbos. Vienošāšanās samaksa par gabaldarbu vai mēnešalgu (8,00 EUR/h). Tālr. 29593096.

SIA *Skrunda* (46103000821) aicina darbā **ZIVKOPI** ar traktorista tiesībām. Samaksa: no 780 EUR. Tālr. 27498422, 29991848.

Visu veidu **PADOMJU TEHNIKU**: kombainus *Niva, Jeņisej*; automašīnas *GAZ, ZIL, MAZ, KamAZ, KrAZ*; kāpurķēžu traktoros *DT-75, 74, T130, T150, T170*; ritenetraktoros *T150, T40AM, MTZ80, 82, JUMZ*; ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu. Tālr. 27347347.

Autokapsēta pērk un noraksta **NOLIE-TOTAS AUTOMAŠĪNAS** līdz 3,5 tonnām. Samaksa tūlītēja. Tālr. 27347347.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

IEPAZĪŠANĀS

Lauku vīrietis (55 g., 182 cm) vēlas satikt vienkāršu sievieti oficiālām attiecībām. Tālr. 28283708.

MAINĀ

Maina **JAUNBŪVI** Talsos bez iekšējās apdares pret lauksaimniecības vai meža zemi. Var būt neapstrādāta zeme, izcirtums, jaunaudzē vai briestaudze. Platība: 10–20 ha. Tālr. 26129919.

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!*
Tālrunis 63324881.

DAŽĀDI

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsmu dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

Skalda, **KRĀMĒ MALKU** un veic citus darbus. Tālr. 22373838.

JUMTA SEGUMA REMONTS, koka darbi, jumtu maiņa, fasādes darbi, nodrošinām ar materiāliem. Tālr. 22489517.

Metāla, šifera **JUMTU MAZGĀŠANA**, krāsošana. Tālr. 24874343.

Tīra **AKAS UN URBUMUS**. Tālr. 27448331.

Uzlabosim televīzijas un interneta **SIGNĀLU** vai ierīkosim jaunu, sākot ar 7,99 EUR/mēn. Tālr. 22508818.

SVEASKOG

BEZ MAKSAS attīra no krūmiem laukus un citas aizaugušas platības. **PĒRK** zarus, cirsmu atlikumus, šķeldojamo materiālu.

☎ 25 622 293

Kurzemes apgabaltiesas
zvērīnāta notāre
ILONA LITINSKA
paziņo, ka
sāk praktizēt Kurzemes
apgabaltiesas teritorijā
Kuldīgā.

Prakses vietas adrese: Liepājas iela 48, Kuldīga, LV-3301, kabinets Nr. 117.
Tālruna numurs:
+371 27041471.
E-pasts:
Ilona.Litinska@LatvijasNotars.lv.

Līdz pirmdienas 11.00 informējiet redakciju
par kultūras u.c. pasākumiem. E-pasts: sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Mūsējie atkal dziedās finālā

Starp raidījuma *Latvijas sirdsdziesma* finālistiem, kuri noslēguma koncertā sacentīsies Lielvārdē 17. jūnijā, ir arī kuldīdznieks Artis Šimpermanis ar dziesmu *Atvasara* un skrudenieks Ainars Bumbieris ar dziesmu *Par to, kas trūkst un nepāriet*.

Abi mūsējie finālā bijuši arī citus gadus. Tiešraide būs 21.05 kanālā LTV1. *Latvijas sirdsdziesmas* 7. sezonas beigās Lielvārdē tiksies 15 skatītāju vairāk iemīļotie mākslinieki, tostarp pagājušā gada uzvarētāja Aija Legzdīņa, Viktors Zemgals, grupas *Klaidonis, Zeļļi, Zelta kniede, Muiža, Dobeles zemessargi*, Ieva Sutugova, Jānis Moisejs, Harijs Joniškāns, Santa Kasparsona u.c.

LIDZJUTIBA

*Tu tālē nu kā zvaigzne mirdzi,
Lai mana taka gaiša tiek,
Un liekas, ka tāpat kā senāk
Kāds roku man uz pleca liek.*
/M.Jansone./
Izsakām līdzjūtību Natālijai,
mammu mūžībā pavadot.
Kuldīgas RLC kolektīvs

*Tu, mīļo tēt, nu projām aizej klusi
Tai ceļā pēdējā, no kura
nepārnāk.*
/V.Grēviņš./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Līgai Zaigai Filipsoni ar ģimeni, tuvu cilvēku zaudējot.
Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma 13. grupas audzēkņi un audzinātāja

*Aiz katra paliek dzīve
Un pasacītais vārds,
Bet atmiņas tik dārgas
Sirds ilgi saglabās.*
/M.Jansone./

SIA *PC Konsultants* kolektīva vārdā izsakām visdziļāko līdzjūtību Aldim un Andrim, no tēta un opīša atvadoties.

*Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt.*
/G.Selga./
Sandriņ, visdziļākā līdzjūtība Tev un tuviniekiem, PĀVELU zaudējot.
Jūsu klasesbiedri

Mūžībā devusies
ALVĪNE FREIMANE
(16.03.1920.–7.06.2023.).
Piederīgie

Pirmdien, 19. jūnijā,
Mārtiņzālē
no 10.00 līdz 13.00 notiks
DONORU DIENA.
Līdzīgi ņemt pasi, donora
apliecību un savu bankas
konta numuru.
Laipni lūdzam!
Tālr. 26045551.

KULDĪGAS TEHNOLOĢIJU UN TŪRISMA TEHNĪKŪMS

UZŅEMŠANA 2023. gada vasarā
29.05.2023.-18.08.2023.

Pēc 9. klases

IEGŪSTAMĀ PROFESIJA	Mācību ilgums
Automehāniķis	4 gadi
Stila mēbeļu modelētājs	4 gadi
Mēbeļu galdnieks	4 gadi
Būvizstrādājumu galdnieks	4 gadi
Pavārs	4 gadi
Konditors	4 gadi
Tūrisma pakalpojumu konsultants	4 gadi
Viesu uzņemšanas dienesta speciālists	4 gadi
Viesmīlis	4 gadi
Loģistikas darbinieks	4 gadi

Pēc 12. klases*

IEGŪSTAMĀ PROFESIJA	Mācību ilgums
SPA speciālists	1,5 gadi
Maizes un klasiskās konditorejas ražošanas tehniķis	1,5 gadi
Pārtikas produktu ražošanas tehniķis	1,5 gadi
Automehāniķis	1,5 gadi
Datorizētu kokapstrādes iekārtu galdnieks	1,5 gadi
Restaurācijas tehniķis	2 gadi

*bez vecuma ierobežojuma

JAUNIETI, ESI STUDENTS

Saņem stipendiju atbilstoši valstī noteiktajai kārtībai

Saņem ceļa naudas kompensāciju Kuldīgas novada robežās

Iesaisties kori, deju kolektīvā, studentu padomē vai kādā citā interešu studijā

Izmanto dienesta viesnīcu un mācību ēdnīcu

Paralēli profesionālajām mācībām un praksei jāapgūst vidusskolas mācības optimālajā līmenī ar iespēju apgūt augstāko līmeni!

Dokumentu pieņemšana
Kuldīgā, Liepājas ielā 31
63324082, 25631181
kuldigasttt@inbox.lv

Iespēja pieteikties mācībām elektroniski
www.kuldigastehnikums.lv
līdz 31.07.2023.

Piedalies profesiju konkursos, starptautiskajos projektos, mācību komandājumos, ātriņi savu mācību uzņemumu, veido savu karjeru

PASĀKUMI

14. jūnija atcerei

Šogad aprit 82 gadi kopš viena no traģiskākajiem notikumiem Latvijas vēsturē, kad 1941. gada naktī no 13. uz 14. jūniju aptuveni 16 000 iedzīvotāju tika izsūtīti uz PSRS soda nometnēm un piespiedu nometināšanas vietām, kur daudzi gāja bojā bada, slimību un necilvēcīga darba dēļ.

Kuldīgas apkaimes iedzīvotājus skāra gan padomju, gan nacistu okupācijas režīma represijas. No Kuldīgas apriņķa aizvesti 623 cilvēki. Lai gan visu izsūtīto liktenis nav noskaidrots, no zināmajiem lielākā daļa nometināta Sibīrijā, dažādos Krasnojarskas apgabala rajonos. Aizvesto vidū bija abu dzimumu un visdažādākā vecuma ļaudis: gan tikai pāris gadu veci bērni kopā ar vecākiem, gan cilvēki, kuriem ir vairāk nekā 70 gadu.

Pasākumi Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienā:

Kuldīgā pie akmens Pētera ielā 11.00, Skrundā pie memoriālā vagona 14.00, Alsungas piemiņas vietā 12.00, Rendas piemiņas vietā 14.00, Laidos un Rudbāržos pie represēto pieminēkļa visu dienu var nolikt ziedus.

Apkopojusi **Laura Birze**

KAPUSVĒTKI

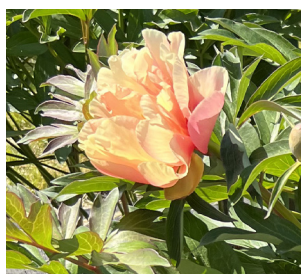
Katoļu draudzēs

- 17.VI 13.00 Gudeniekos, Dūres kapos, 14.30 Alsungā, Irbes kapos.
- 24.VI Alsungā: 14.30 Kukšu, 15.30 Lipšņu kapos.
- 1.VII Alsungā: 13.00 Blintenes, 14.30 Ērču kapos.
- 17.00 Kuldīgas Annas kapos.
- 8.VII Gudeniekos: 13.00 Ūdru, 14.30 Naglas, 15.30 Ruņģu kapos. 17.00 Kuldīgas Kalna kapos.
- 15.VII Alsungā: 13.00 Lapu, 14.30 Bāliņu kapos.
- 22.VII Alsungā: 13.00 Lāču, 14.30 Pantu kapos.
- 17.00 Kuldīgas Meža kapos.
- 29.VII 13.00 Alsungā, Kalnbirzes kapos.
- 5.VIII Gudeniekos: 13.00 Kumsteru, 14.30 Struijas kapos.
- 12.VIII 11.00 Jūrkalnes kapos (sākas ar misi baznīcā).
- 19.VIII 13.00 Gudeniekos: 13.00 Adzes, 14.30 Baltkalnu kapos.

Peoniju svētkiem desmitā gadskārta

Pelču pagasta stādaudzētavas Ziedoņi saimniece Dagnija Voika lepojas ar savām peonijām: „Man tas nav ne bizness, ne vaļasprieks, bet ir dzīvesveids. Tā ir mana veselība – darbs svaigā gaisā. Gandarījums ir fantastisks, jo ar darbu spēju radīt prieku ne tikai sev, bet arī citiem.”

Kolekcijā pirmo reizi uzdziedējušas peoniju šķirnes 'Colonel Ouwen Cousins', 'King's Day' un 'Baccara'.

Dagnijas Voikas pašas selekcionētās peonijas. Šķirne vēl nav reģistrēta, arī nosaukums vēl nav izdomāts.

„Esmu no Saldus novada – feisbukā redzēju reklāmu, gribējām skaistās puķes apskatīt. Tālu nav jābrauc. Mamma ir puķu mīļotāja, arī man aug peonijas. Atvedu viņu šeit, lai papriecājas,” stāsta Līga Sīpola un ziedos fotografē dēlu Jurģi.

Karīna Seržante un Mārtiņš Renebušs no Rīgas: „Delfos izlasījām rakstu un nolēmām atbraukt apskatīt. Paši peonijas neaudzējam, bet vīramāte audzē. Pāris stādu jau izvēlējamies – te izvēle ir ļoti liela.”

Jēkaba Aleksandra Krūmiņa teksts un foto